

KIBRIS'TA

SOSYALİST gerçek

AYLIK SİYASİ GAZETE

EYLÜL 1997 YIL:2 SAYI: 20 FİYAT: 100.000 TL (KDV Dahil)

Dayanışma Fiyatı
250.000 TL. UK: £1

BARİŞ MÜCADELEYLE OLUR

1 Eylül Dünya Barış Günü, bir kez daha "kutlandı". 1 Mayıs İşçi Bayramı'nda olduğu gibi, burjuvazi bu günde de büyük bir sahtekarlık örneği sergileyerek bizleri, işçi ve emekçileri, ne kadar "barışçı" olduğuna inandırmaya uğraşmıştır.

Dünya işçi ve emekçileri bu laflara kanacak kadar tecrübesiz değillerdir; Alman faşizminin acılarını çeken işçi ve emekçilere faşizmin ne denli "barış" yanlısı olduğunu anlatırcasına emperyalistler de bugün, emperyalist sistemin ne denli "barış" yanlısı olduğunu bizlere anlatmaya, bizleri inandırmaya çalışmaktadırlar. 1963'leri, 1974'leri yaşayan, kan ve gözyaşı döken bizler değiliz; döktüğümüz kan ve gözyaşından bu "barışçı" emperyalistler ve onların sadık kulları yerli

Başyazı

1 Eylül "Dünya Barış Günü" olarak kutlanacaktır. Ülkemizde "Barış" denilince akla, Kıbrıslı Türkler ile Kıbrıslı Rumlar arasında barış, gelmektedir. Çünkü kırk yıldan fazla bir süredir Kıbrıslı Türkler ile Kıbrıslı Rumlar birbirlerine karşı kışkırtılmakta, dövüştürülmekte ve birbirlerini katletmektedirler. Bugün, T.C. egemenlerinin ordusunun gölgesinde Ada etnik ve coğrafi olarak ikiye bölünmüştür ve bu statü bir "Ateşkes Antlaşması" ile korunmaya çalışılmaktadır. Yani savaş hali hâlâ devam etmektedir. Ada'nın bölünmesinin Anglo -Amerikan emperyalistlerinin bir plâni olduğu artık herkes tarafından çok iyi biliniyor. Bu plâni da yerli uşakları komprador burjuvazi ve Yunanlı ve Türk taşeronları vasıtasıyla uygulamaya koydukları ve gerçekleştirdikleri de biliniyor.

Kapitalist-emperyalist güçlerin dünyada sürdürdükleri hegemonya yarışı kaçınılmaz olarak savaşlara neden olur. Bu kapitalizmin değişmez bir yasasıdır. Kapitalist düzen içerisinde de, emek ile sermaye, işçi sınıfı ile kapitalist burjuva sınıfı arasında uzlaşmaz çelişkiler vardır ve sürekli bir çatışma hüküm sürmektedir. Kıbrıs sorunun altında

(devamı sayfa 12'de)

ÖĞRENCİ HAREKETİNE DEVLET SALDIRISI

Ülkemizde üniversite harçlarının sürekli artması sonucu üniversite öğrencileri eylem yaptı. Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde okuyan Kıbrıslı Öğrencilerin örgütlendiği DAÜ-KÖB 20 Ağustos günü taleplerini kamuoyuna ve yetkililere duyurmak için yürüyüş ve gösteri düzenledi. Yaklaşık 200 kişilik öğrenci grubu önce

(devamı sayfa 2'de)

ADRES DEĞİŞİKLİĞİ

Değerli okurlar, adresimizdeki numara, "10" yerine "1" olarak değişmiştir. Gönderilerinizi: **BEKİROĞLU İŞHANI NO:1 MÜFTÜ ZİYAI SOKAK LEFKOŞA-Mersin 10 Türkiye** adresine göndermenizi rica ediyoruz.

EL-SEN genel kurulu yapıldı

- ⇒ **Kıbrıs Türk Elektrik Krumu çalışanları tek vucut halinde genel kuruldan çıkmıştır**
- ⇒ **Özelleştirmeye karşı emekçilerin cevabı: DİRENECEĞİZ!**
- ⇒ **Kubilay Özkıraç yeniden EL-SEN başkanı**

(KSG-özel) Elektrik Kurumu çalışanlarının sendikası EL-SEN'in genel kurulu 30 Ağustos Cumartesi günü KOOP-SEN lokalinde gerçekleştirildi. 400 dolayında kişinin katıldığı genel kurul çokşuku bir havada gerçekleşti.

Genel kurul öncesi CTP'ye yakınlıkları ile tanınan bir ekibin genel kurulda adaylıklarını koymaları beklenirken, emekçilerin kararlılığı karşısında aday olmaktan son anda vazgeçtiler.

Genel kurulda yeniden aday olan Kubilay Özkıraç başkanlığa, Nedim Ünlücan da genel sekreterliğe oybirliği ile seçildiler.

Yeniden başkanlığa seçilen Kubilay Özkıraç'a ve onun şahsında tüm EL-SEN emekçilerine mücadelelerinde başarılar dileriz.

Bazı sendika ve örgütlerin destek mesajları gönderdiği EL-SEN genel kuruluna bizim gönderdiğimiz mesaj şöyleydi:

DİVAN BAŞKANLIĞINA;

Değerli EL-SEN işçileri,
Kıbrıs Türk işçi sınıfının bağımsızlık ve sömürüden kurtulma mücadelesine katkılarınızın bu genel kuruldan sonra da ve hatta daha da artarak devam edeceğine inancımız sonsuzdur.

Biliniz ki; bu onurlu mücadelede örgütlülüğünüz yegane gücünüzdür. Onu gözünüz gibi koruyup geliştireceğinize eminiz.

Yoldaşça duygularla genel kurulunuzu selamlıyor, mücadelenizde başarılar diliyoruz.

KIBRIS'TA SOSYALİST GERÇEK
VE
SOSYALİST KIBRIS HAREKETİ
YÖNETİM KURULLARI
30 Ağustos 1997

BARIŞ...

(baştarafı sayfa 1' de)

"barış" şampiyonu kesilmelerine kim inanır? Neymiş efendim, "hükümetteymişler ama iktidar onlarda değilmiş". İktidar başkalarında olacaksa hükümet olmanın; hükümette UBP, DP değil de CTP, TKP veya YKP'nin olmasının ne anlamı var o zaman?

Tüm bu gerçekler göstermektedir ki, savaşlardan kurtulmanın tek bir yolu var: SAVAŞLARIN SORUMLUSU OLAN EMPERYALİZMDEN VE YERLİ İŞBİRLİKÇİLERİNDEN KURTULMAK!

Emperyalizmin kar uğruna yapamayacağı yoktur. O ürettiği silahları satabilmek için ulusların savaşmasına mutlak ihtiyaç duyar. Savaşmaları için kışkırtır, silahını satar, ekonomilerini iflas ettirir, onlar üzerindeki ekonomik ve siyasi egemenliğini iyice pekiştirir, ondan sonra da "gelin bakalım, 'barış' yapıyoruz" diyerek kendi şartlarını empoze eder.

İşte emperyalizmin "barışı" böyle bir "barış"tır.

Emperyalist güçler tüm bunları tabi ki tek başlarına yapamazlar, yapamazlar. Onlar ülke içinde onların bu politikalarına yol açacak "liderlere", politik güçlere ihtiyaç duyarlar. Bu güçler her ülkede vardır. Ekonomik ilişkilerle dünya emperyalist sistemin bir parçası olan yerli burjuvaların siyasi olarak da emperyalizmin uşaklığını yapmaları kaçınılmazdır. Bu ilişkiler onların varlıklarının koşuludur.

Dolayısıyla gerçek barış ancak ve ancak emperyalizmle tüm bağların koparılacağı ANTI-EMPERYALİST, BAĞIMSIZ bir ülke yaratmakla sağlanabilir. "Anavatancı" politikalarla, Avrupa Birliğine teslimiyet politikalarıyla barış sağlanamaz. Olsa olsa emperyalizme olan bağımlılık artırılır, bu da yeni savaşlar ve göçler demektir.

ÖĞRENCİ HAREKETİNE DEVLET SALDIRISI

(baştarafı sayfa 1' de)

Denktaş'a giderek taleplerini içeren bir bildiri verdiler. Oradan Başbakanlığa yürüyen öğrenciler başbakanla görüşmek istediler. Yürüyüşte "SUSMA, SUSTUKÇA SIRA SANA GELECEK. Öğrenciyiz, haklıyız, kazanacağız. Okumak hakkımız, söke söke alırız." gibi sloganlar attılar.

Başbakanın, öğrencilerin görüşme isteğini geri çevirmesi sonucu elektrikle ortamdan yararlanan polis güçleri öğrencilere saldırarak 3 öğrenciyi tutukladı. Öğrenciler tutuklanırken polisin sert tavrı büyük tepki topladı. Boğazları sıkılıp yerlerde sürüklenerek tutuklanan 3 öğrenci sorgulandıktan sonra serbest bırakıldı.

Başbakan Eroğlu öğrencilerin kararlı tutumu karşısında öğrencilerle görüşmeyi kabul ederek, harçların düşürüleceği sözünü verdi.

DAÜ-KÖB öğrencilerinin eylemine saldıran devlet güçlerini demokratik kitle örgütleri de kınayarak, öğrencilere destek verdi. DAÜ-KÖB eyleminin yapıldığı gün Türkiye'de öğrenim gören Kıbrıs öğrencilerinin oluşturduğu Üniversite Temsilciler Konseyi'nde (ÜTK) 11. Gençlik Festivali etkinlikleri çerçevesinde tiyatro oyunları oynamak için çalışmalar yapmaktaydı.

Oynanan oyunlarda "askere, polise hakaret var" gerekçesi ile 30 ÜTK'lı öğrenci evlerden, yollardan tutuklanıp sorgulandı. Siyasi polisin yaptığı tutuklamalar halk arasında infiale yolaçtı.

Festival etkinlikleri çerçevesinde sahnelenen oyunlar "Birşey Yapmalı" ve "Kadınlık Bizde Kalsın" oyunlarıydı. Bu oyunlar Türkiye'de yüzlerce defa sahnelenmiş oyunlar olmasına rağmen "düşünce suçu" sayılarak tutuklamalara gidilmesi ülkedeki

resmin iyi bir görüntüsüdür.

Tutuklanan öğrencilerin ailelerinin yüksek rütbeli polislerle neden sorması sonucu aldıkları cevap "Emir yüksek yerden" olmuştur.

İşin en garip yanı ÜTK'nın Gençlik Festivali'ne finansör olan, destek veren kuruluşların içinde Serdar Denktaş'ın sorumlu olduğu Devlet Bakanlığı ve Başbakan Yardımcılığı'nın da olmasıdır.

Son öğrenci olayları bir defa daha gösterdi ki

ülkemizde demokrasinin 'd'si dahi yoktur. Garip olan öğrenci tutuklamaları sonrası CTP'nin yayın organı Yenidüzen'in "işte Faşizm" diye manşet atmasıydı. Tabii ki bu manşeti atmalı. Fakat daha 2 yıl önce onların hükümetinde yüzlerce işçiye saldırılan (Menar Grevi) devletin faşist yüzü bu "beyler" tarafından gizlenmişti.

Faşizm bir günde gelmez sayın beyler. O gün de vardı, bu gün de var. Hepimiz "adam" olmazsak yarın da olacak.

AYIN İNCİLERİ

* İsmail Cem, "Kıbrıs'ta yaşanan gelişmeler sonrası KKTC, TC'nin güvencesi oldu" dedi. Türkiye yıllardır bulanık suda balık avlarken hep oltanın ucuna yem olarak Kıbrıs Türklerini takmamış mı? En iyi yem, en iyi avlama güvencesi değil mi?

* Türkiye'de "8 yıllık eğitim" tartışması aldı başını gidiyor. Bu toz duman arasında zamlar balyoz gibi iniyor.

Bir dostum bu manzarayı şöyle yorumladı: "TC'de iki Mustafa'ya inananlar (Mustafa Kemal ve Muhammed Mustafa) kavga ederken belasını halk çekiyor."

Kuzey Kıbrıs polisinin şapkasını da değiştirip TC polisi şapkası giydirirken Yenidüzen Gazetesi (işte entegrasyon) diyor

Şekilcilikle uğraşan Yenidüzen şapkanın içinin ne zamandan beri entegrasyona uğradığını bir düşünsün.

Başçavuşların emriyle kendi hükümetleri döneminde işçileri copleyan polislerin şapkası TC şapkası değişti.

HER TAŞIN ALTINDA AZMİ KARAMAHMUTOĞLU

Ülkücü faşist, baş "kahraman" Azmi Karamahmutoğlu TC'de askerlikten kaçarak Kuzey Kıbrıs'a geldi. Faşistlerin hamisi yöneticiler tarafından hemen vatandaşlığa alınan eski ölkü ocakları başkanı Azmi Karamahmutoğlu, Kıbrıs'ta askerliğini yedeksubay olarak yapabilmek için yüksek okul diplomasına ihtiyaç duydu. Kıbrıs'ta Uluslararası Amerikan Üniversitesi'nden mezun olduğuna dair belge alan Azmi, yedek subaylık için başvuruda bulunurken yakayı ele verdi. Bu skandal üzerine zora

giren üniversite yetkilileri "hatalarını" kabul etti.

Ülkücü faşistlerin Kıbrıs'ta nasıl kollanıp beslendiğine iyi bir örnek olan bu durum dikkate değerdir. Harçların yüksekliğini protesto etmek için eylem yapan öğrencilere saldıran polis, "Azmi'leri" diplomalı yapmak isteyenlere karşı ne yapmaktadır? İşin özü, Azmi yıldızına niye ihtiyaç duysun? Ona istediği an 10 tane gizli yıldız verilir. Abisi Çatlı bu yıldızlarla Kıbrıs'ta adam sorgulamamış mıydı?

KIBRISTAN KISA-KISA

KUZEY KIBRIS RAKISINA TC'DEN AMBARGO

Kuzey Kıbrıs'ta imal edilen rakı türlerinin Türkiye'ye ihracı TC yetkilileri tarafından engellendi. TEKEL'in yasal olarak tek yetkili olduğunu ileri süren Türkiye, Kıbrıs rakısının ihracını çeşitli yollarla engellemeye devam etmektedir.

Bu durum karşısında bunalan yerel burjuvazi feryat etmektedir. İşçiler, köylüler, kamu emekçileri ezilirken seyreden burjuvazi sıra kendine gelince fevran etmektedir. Oysa onlara da sıra çoktan gelmişti. Turizmde yaşanan tıkanıklık, tarımdaki haksız rekabet üretimi yıllardır baltalamamış mıydı?

Ekonomi Bakanı Erdal Onurhan hala daha "KKTC, Türk Ulusunun kopmaz bir parçasıdır" diyerek TC Burjuvazisinden aman dilemektedir. Oysa bilmelidir ki onların ulusu vs. para, sermaye ve kardır.

Yerel burjuvazi hiç üzülmesin. Onlara da TC bir kırıntı bulup verir. Mesela yerel bayilik gibi. Bu film ilk defa yaşanmadı ki. İşte makarna fabrikasının, deterjan fabrikasının vb. başına gelenler. Sonuçta sizin de sonunuz aynı olacak. Birşey değil. "Anavatan sağolsun".

Şövenizme İnat

Karşılıklı

Ziyaretler Yapıldı

Son dönemde Türk ve Rum Halkından sembolik de olsa karşılıklı ziyaretler başladı. Yaklaşık 386 Türk, Rum topraklarından geçerek karayoluyla Erenköy'ü ziyaret etti. Bu ziyaretin ardından yaklaşık 670 Rum da güneyden kuzeye geçerek Karpaz'ı ziyaret etti. Rumların Karpaz ziyareti 14 otobüsle Ledra Palas'ta başladı. Karpaz'da yaşayan Türkler güneyden gelen Rumları çiçekler ve alkışlarla karşıladı.

Karpaz'da ayın yapan Rumlar Mağusa Boğazı'nda yemek yiyerek dinlendiler. Güney'e dönerken taş, toprak, su götüren Rumların duygusal davranışları dikkat çekti. Karşılıklı ziyaretlerin yapıldığı dönemde hiç bir olayın çıkmaması dikkat çekicidir. Her gün şövenizmi körükleyenlere rağmen Rum ve Türkler birbirlerine sıcak bakmakta olduklarını gösterdiler.

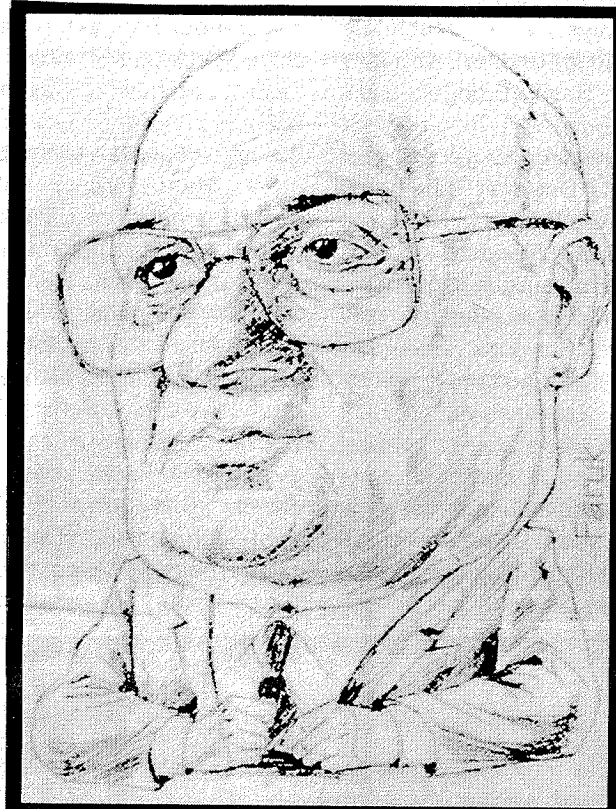
Kıbrıs Rum ve Türk emekçileri koşulsuz ziyaretleri, seyahatleri talep etmektedirler.

Gizli Kararla Binlerce Kişi

Vatandaş Yapılıyor

Ülkede mevsimlik işçi olarak çalışan, turist olarak gelip kalan, taşeronların getirip çalıştırdığı binlerce kişi gizli bir kararname ile vatandaş yapılıyor. Kıbrıslı Türklerin hızla göç ettiği bu dönemde TC'nin tezgahıyla, hükümet 10 Haziran-tarihinde hazırladığı bir emirname ile Kuzey Kıbrıs'ta çalışan "turistlere" vatandaşlık verme kararı aldı. Alınan bu karar gizli tutuldu. Basına sızması için Resmi Gazete'de de yayımlanmadı. Ucuz işgücü adı altında ülkeye getirilen ve zor koşullarda sömürü aracı yapılan bu yığınlar TC'nin ve Denktaş'ın kontrolü altında ülke mücadelesinden uzak tutulmaktadır.

En ufak bir başkaldırıyı anında ezen devlet hemen sınırdışı etmektedir. Tüm bu uygulamalar bu yığınları Kıbrıs emek mücadelesinden uzak tutmuştur. En önemlisi Kıbrıs Türkleri üzerinde "iradelerinin yok olduğu" kaygısını, korkusunu yaratmıştır. Göçü hızlandırmıştır.

Denktaş Yağmada Baş Rolde

DP-UBP Hükümeti'nin kendi içinde dalaşması sonucu basına yansıyan arazi krizi halkın tepkisini topladı. Rauf Denktaş dünürü olan Salih Boyacı'ya arazi verilmesi için Eroğlu'na mesaj gönderdi. Bu mesaj basına sızınca önce reddetti. Sonra kabul etmek zorunda kaldı. Dünürü Salih Boyacı'nın üniversite yapmak için talep ettiği arazi için yollara düşen Denktaş, halkın sorunlarıyla ne kadar ilgilenmektedir?

Olası bir antlaşmada mülkiyet sorununun çözülmüş sayılmasını ısrarla vurgulayan Denktaş, Kuzey'de Rum mallarının 23 yıldır kimlere peşkeş çekildiğini açıklamak zorundadır. Kıyıların, sit alanlarının, hatta kilise vakıf mallarının yağma edildiği ülkemizde vatandaş 23 yıldır hala İskan Bakanlığı kapılarında hak aramaktadır.

Sn. Denktaş 23 yıllık mülkiyet dağıtımında birçok işi hep saraydan takip etmiştir. Dünür, eş, dost yağması ülkemizde ayyuka çıkmıştır.

ayın fıkrası

8 çocuğuyla sokaklarda dilenen kadın yardım topluyormuş. Bir gün çocuklarının çok aç olduğunu söyleyerek bir bakkaldan yardım olarak 8 yumurta almış. Eve gelen anne yumurtaları haşlayıp çocuklarına dağıtmış. Çocuklarının "anne sana yumurta kalmadı" demesiyle anne "peki siz bana yarımşar verirsiniz ben de geçinirim." deyip 4 yumurtayı mideye indirmiş.

Ne anneler var ama!

CAN HAKYEMEZ GÜNEY'DE ÖLDÜRÜLDÜ

16 Ağustos sabah saat 10 civarlarında Limasol'da yaşayan Can Hakyemez makineli tüfikle vurularak öldürüldü. Uzun süreden beri güneyde yaşayan Can Hakyemez'in öldürülmesi gerek Kuzey Kıbrıs, gerekse Güney Kıbrıs yöneticilerince karşı tarafa saldırı malzemesi yapıldı.

Kuzey'e getirilen cenaze, Can Hakyemez'in Rum kız arkadaşı Lukia Adamou'nun da katıldığı bir törenle toprağa verildi.

Denktaş yönetimi bu cinayetten tüm Rum Halkını sorumlu tutan açıklamalar yaparak şövenist bildik tavırları sergiledi. Rum yönetimi ise Can Necip'in MIT tarafından öldürüldüğünü iddia etmektedir. İddialarını ileri götüren Rum Yönetimi Can Hakyemez'in ajan olduğunu ve sorgulanacağını anlayan MIT tarafından öldürüldüğünü iddia ediyor. Can Hakyemez'in Rum kız arkadaşı ise cinayeti Rum yeraltı dünyasının işlediğini açıkladı.

Rum Yönetimi'nin Güney'deki her Türk'ü "ajanlıkla" suçlaması ve Denktaş Yönetimi'nin de her olayı şövenizm ve düşmanlık olarak kullanması bu kesimlerin gerçek yüzünü göstermektedir.

KIBRISTA SOSYALİST gercek

İŞÇİ VE EMEKÇİLERİN GAZETESİDİR

ABONE

OL

OKU - OKUT

ELEŞTİR

KATKI YAP

BİR YAYIN
BİR BELGEHaklar ve Özgürlükler Bülteni,
Özel Sayı 3, 1995

DEVLETİN ÖLDÜRME ÖZGÜRLÜĞÜ

(Sayı 19'dan devam)

II- Beşiktaş Dikilitaş

1- Niyazi Aydın, Hasan ve Sabir oğlu, 1950 doğumlu Pazar nüfusuna kayıtlı

2- Zeynep Eda Berk, Duygu-Duygu kızı, 1965 doğumlu, Osmangazi altıparmak, Cilt 18/6, Asn. 628, Bsn. 3'de nüfusu kayıtlı

3- Cavit Özkaya, Yusuf Ziya ve Fethiye oğlu, 1958 doğumlu, C.25/1, Asn. 20 Bsn. 13'de nüfusa kayıtlı.

4- Nazmi Türkcan, Dursun ve Huriye oğlu, 1964 doğ. Mesidiye Esatlı C.14. Asn. 4, Bsn1 de nüfusua kayıtlı.

5- Hasan Eliuygun, Mahmutali ve Bağiye oğlu, 1962 doğ. Fatsa Duayeri C.45, Asn. 37, Bsn 133 de nüfusa kayıtlı.

III- Beşiktaş Etiler

Omer Coşkunırmak, İsmail ve Neriman oğlu, 1960 doğ. İstanbul Beşiktaş Teşvikiye Cilt 7, Bsn. 20 de nüfusa kayıtlı.

SANIKLAR:

I- Balmumcu

Şefik Kul, Hüseyin Fehmi ve Fatma oğlu, 1952 doğ. Aydın nüfusuna kayıtlı, İstanbul Em. Terörle Mücadele şube müdürlüğünde görevli başkomiser.

2- Hasan Erdoğan, Ahmet ve Hasan oğlu, 1951 doğ. Samsun merkez nüfusuna kayıtlı, İst. Emniyet Terörle Mücadele şube müdürlüğünde görevli başkomiser

3- Abdullah Dindar, Hasan ve Fatma oğlu, 1954 doğ. Çanakkale Ayvacık nüfusuna kayıtlı, İst. Emniyet Terörle Mücadele şube müdürlüğünde görevli komiser.

4- Salih Tonga, Cemal ve Mukaddes oğlu, 1953 doğ. Çorum Alaca nüfusuna kayıtlı İst. Emniyet Terörle Mücadele şube müdürlüğünde görevli polis memuru.

5- Ayhan Özkan, Hüseyin ve Ayşe oğlu, 1962 doğ. Niğde Bor nüfusuna kayıtlı, İst. Emniyet Terörle Mücadele şube müdürlüğünde görevli polis memuru.

II- Dikilitaş

1-Şefik Kul - Kimlik ve adresi yukarıda yazılı

2- Hasan Erdoğan - Kimlik ve adresi yukarıda yazılı

3- Salih Tonga - Kimlik ve adresi yukarıda yazılı

4- Ayhan Özkan - Kimlik ve adresi yukarıda yazılı

5- Mustafa Altınok - Necip oğlu, 1960 doğ. İstanbul Emniyet Terörle Mücadele şube müdürlüğünde görevli polis memuru.

III- Etiler

1- Adnan Sinan, Mehmet ve Neziha oğlu, 1957 doğ. Bilecik Bozöyük nüfusuna kayıtlı, İst. Emniyet Terörle Mücadele şube müdürlüğünde görevli müdür yardımcısı.

2- Necdet Toka, Hilmi ve Perihan oğlu, 1953 doğ. Kahramanmaraş Göksu nüfusuna kayıtlı, İstanbul Emniyet Asayiş şube müdürlüğünde görevli komiser.

3- Mesut Demirbilek, Ahmet ve Ulviye

oğlu 1965 doğ. Edirne merkez nüfusuna kayıtlı, İst. Emniyet Asayiş şube müdürlüğünde görevli komiser

SUÇ: Silahlı Etkili eylem sonucu öldürmeye, suç işleyeni belirsiz şekilde neden olmak.

SUÇ TARİHİ: 12.7.1991-13.7.1991

DELİL: Hazırlık Soruşturma evrakı.

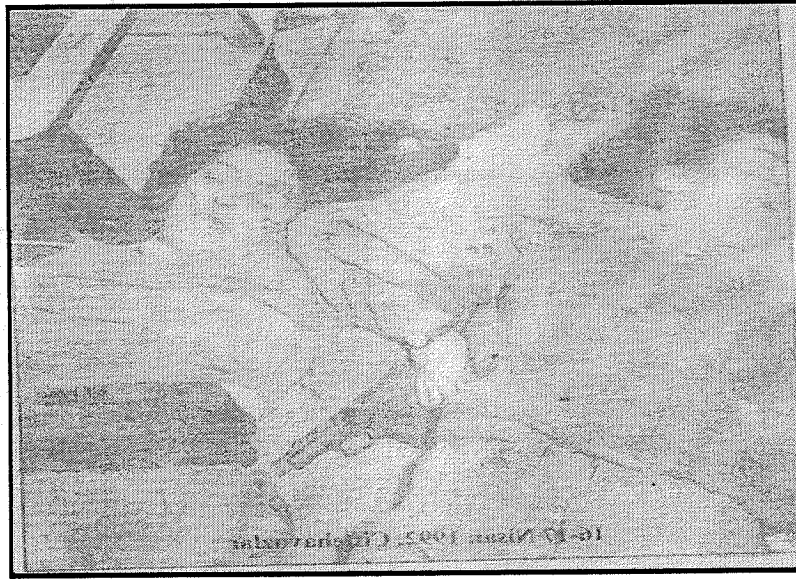
OLAY: I- Beşiktaş Balmumcu olayı:

İstanbul Emniyet Terörle Mücadele şube müdürlüğü görevlileri Komiser Abdullah Dindar, Hasan Erdoğan, Şefik Kul ve polis memurları Salih Tonga, Ayhan Özkan'ın 12.7.1991 günü gecesi saat 22.30 sıralarında Beşiktaş Balmumcu Karahasan sok. Özemek apt. 11/1 sayılı yerde haklarında Ek Takipsizlik Kararı verilen ve Çevre güvenliğini sağlamakla görevli Lütfi Eraslan ve Ali Çetkin'in olay yerinde Devrimci Sol örgüt üyelerinin faaliyette buldukları bodrum kısmında teslim olmaları için çağrılar yapıldığı tüm uyarılara rağmen silahlı ateş ile emniyet güçlerine cevap verildiği olayda yasadışı örgüt üyelerini yakalamak için devamlı uyarı yapan ve yasal savunma içinde bulunan sanık polis memurları tarafından mükabil silahlı ateş sonucu Yücel Şimşek

sanıklar tarafından zaruretin tayin ettiği hududu tecavüz ederek mükabil silahlı ateş ile etkili eylem sonucu ve suç işleyeni belirsiz şekilde Niyazi Aydın, Zeynep Eda Berk, Cavit Özkaya, Nazmi Türkcan ve Hasan Eliuygun'u öldürmeye neden oldukları tam soruşturma evrağı içeriği ile anlaşılmıştır.

III- Beşiktaş Etiler Olayı

İstanbul Emniyet Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü görevlileri ile birlikte seri halinde başlatılan operasyonlar sırasında İstanbul Emniyet Asayiş şube müdürlüğü görevlileri sanıklar Adnan Sinan, Necdet Toka, Mesut Demirbilek ve ölümü nedeniyle hakkında Ek Takipsizlik kararı verilen Ali Rıza Güzel ile haklarında Ek Takipsizlik kararı verilen Ozcan İşlek, Abdullah Gündoğdu, İlhan Öztürk, Halis Dilber, Alaaddin Ersan, Celil Vecdi Kuzu ve Uğur Kızıldağ ile birlikte Devrimci Sol örgütü üyelerinin yakalanmalarına yönelik olarak başlatılan operasyonda hücre evine yapılan baskın sırasında örgüt üyesi Ömer Coşkunırmak'ın görevliler tarafından yapılan teslim olma çağrılarına rağmen silaha cevap vermesi üzerine daire kapısı kırılarak içeriye giren

ve İbrahim Erdoğan'ın suç işleyeni belirsiz şekilde öldürmeye neden oldukları tüm soruşturma evrakı içeriği ile anlaşılmıştır.

II- Beşiktaş Dikilitaş Olayı:

İstanbul Emniyet Terörle Mücadele şube müdürlüğü görevlileri Salih Tonga, Hasan Erdoğan, Şefik Kul, Ayhan Özkan ve Mustafa Altınok'un haklarında Ek Takipsizlik Kararı verilen ve Çevre güvenlik görevlileri Ali Acar, Osman Uğurelli, Mehmet Şakir Onel, Hasip Dönmez ile birlikte 12.7.1991 gecesi saat 19.45 sıralarında Beşiktaş Dikilitaş Gelincik Sokak Servet Apt. 6/2 sayılı dairede Devrimci Sol örgüt üyelerinin yakalanmaları için başlatılan operasyon sırasında binanın içinden dışarıya doğru silahla eteş açıldığı ve Emniyet görevlileri tarafından yapılan tüm uyarılara rağmen silahla ateş etmeye devam ettikleri, çeşitli sloganlar attıkları ve tüm uyarılara rağmen teslim olmamaları üzerine yakalanmaları için giriş kapısı zorlanıp kırılarak içeriye giren ve yasal savunma içinde bulunan

başkomiser Alırza Güzel, Adnan Sinan, Necdet Toka ve Mesut Demirbilek'in yasal savunma içinde buldukları sanıklar tarafından mükabil silahlı ateşle cevap vererek zaruretin tayin ettiği hududu tecavüzle etkili eylem sonucu ve suç işleyeni belirsiz şekilde öldürmeye neden oldukları tüm soruşturma evrağı içeriği ile anlaşılmıştır.

SANIKLAR:

İSTEM: 1- Salih Tonga, Abdullah Dindar, Ayhan Özkan, Hasan Erdoğan ve Şefik Kul'un suç elemelerine uyan TCK'nın 452/1, 46551/2, 31, 33 ve 39. maddeleri gereğince;

II- Abdullah Dindar, Salih Tonga, Ayhan Özkan, Hasan Erdoğan, Şefik Kul ve Mustafa Altınok'un eylemlerine uyan TCK'nun 452/1, 463, 50, 51/2, 31, 33 ve 39. maddeleri gereğince;

III- Adnan Sinan, Necdet Toka'ya Mesut Demirbilek'in suç eylemlerine uyan TCK'nin 452/1, 463, 50, 51/2, 31, 33 ve 39. maddeleri gereğince;

Ayrı ayrı cezalandırılmalarına karar

verilmesi kamu adına iddia ve talep olunur. 25.2.1992

Mehmet Ayhan KARAPINAR-17488
İstanbul Cumhuriyet SavcısıİYÖ-DER'li Seher ŞAHİN
Katledildi

Öğrenim gördüğü Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Akademisinin üçüncü katından aşağıya atılan Seher ŞAHİN katledildi. Seher ŞAHİN TODEF (Türkiye Öğrenci Gençlik Dernekleri Federasyonu) (İYÖ-DER) üyesiydi ve aynı gün okulda "Rehberlik ve Dayanışma Masası" çalışmaları sırasında polis okulu bastı. İYÖ-DER'li Seher ŞAHİN polisin saldırısında ağır yaralı olarak okulun 3. katından polislerce aşağı atıldı. Seher ŞAHİN kaldırıldığı hastanede yoğun bakıma alındı ve beş gün sonra yaşamını yitirdi. Seher ŞAHİN'in Cerrahpaşa Adli Tıp Kurumunda hazırlanan otopsi raporunda vücudunun çeşitli bölgelerinde çok sayıda kırık bulunduğunun tespit edildiği öğrenildi. Olayda çene kemikleri kalça kemiği ve göğüs kemikleri kırılan Seher ŞAHİN'in ciğerlerine kan dolduğu ve kafa kemiği çatladığı belirtildi.

Seher ŞAHİN'in babası HAYATI ŞAHİN; "Seher intiharı düşünecek kız değildi, polis bundan önceki olaylarda olduğu gibi, bu olaya da intihar süsü vermek istiyor. Anlaşıldığı kadarıyla, Seher sol yanına düşmüştür. Bu şekilde düşen bir insanın gözü nasıl morarır? Bunlar gösteriyor ki, Polis önce Seher'i tartaklayıp sonra da pencereden atmıştır. Kızımı aşağı atarak ölümüne neden olanların adalet önüne çıkarılarak cezalandırılmasını istiyorum" dedi.

SHP İl Kadın Komisyonu Yaptığı Açıklamada; "Seher ŞAHİN soldurulan son goncagül değil. Yalnız 1991 yılı içinde karakollarda ve sokaklarda polisin neden olduğu ölüm sayısı 20'yi aşmıştır. Bu gidişe bir son vermeliyiz" denildi.

Seher ŞAHİN'in babası Hayati ŞAHİN, 25 avukatla birlikte Cumhuriyet Savcılığına "Kasten adam öldürmek" suçundan katillerin haklarında dava açılmasını istedi. Bu arada İstanbul İnsan Hakları Derneği, ÖZGÜR-DER, TÖDEF, İYÖ-DER, çeşitli aydın ve sanatçılar, Ortaköy Kültür Merkezi ve demokratik kitle örgütleri sorumluların yakalanmasını isterken, DEMKAD, BEM-SEN, SAĞLIK-SEN, KAM-SEN dilekçelerle İstanbul Cumhuriyet savcılığına başvurarak suçluların bulunmasını ve cezalandırılmasını istediler.

Burhan Remzi KAFADENK
Katledildi

Burhan Remzi Kafadenk 1991 tarihinde İstanbul Gayrettepe'de arabası taranarak katledildi. 31 Mart 1994 tarihinde İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde katledilen polisler hakkında açılan bu duruşmada olayı gören tanıkların dinlenmesi için mahkeme heyetine verilen dilekçeye yanıt verilmedi.

-SÜRECEK-

"METİN GÖKTEPE DAVASI" SANIKLARLA AFYONDA BAŞLADI

Metin Göktepe'ler ölmez !

Evrensel gazetesi muhabiri Metin Göktepe'yi tutukladıktan sonra döverek öldüren 9'u tutuklu 11 polislin davasına, 20 aydan beri ilk kez sanıkların da hazır bulunduğu oturumla Afyon'da devam edildi. T.C. egemenlerinin ısrarla örtbas etmeye çalıştıkları olayın peşini bırakmayan sivil kuruluşlar, aydınlar ve halk kitlelerinin baskısıyla sanık polisler mahkeme huzuruna çıkarılmak zorunda kaldı. Sanık polislerden dördü

emrini verdikleri ortaya çıkmaktadır. Bunun ardından da sanık avukatları mahkeme heyetini red talebinde bulundular. Ancak bu talep kabul edilmedi. Sanık avukatları ve sanıklar önceden plânlı bir şekilde mahkemeyi uzatmak için herşeyi yaptılar. Mahkeme heyeti, tanıkları ve sanıkları dinlemek üzere oturumu 15Eylül'97 tarihine ertelerken tutuklu sanıkların tutukluluklarının devamına karar verdi.

doktor raporu getirerek mahkemeye çıkmadı. Tutuksuz iki polis ise can güvenliğine bahane göstererek adres bildirmedi ve avukatları mahkemeyi sabote etmek için her türlü yolu denediler. Sanık polisler ifade vermeyi reddederek "Susma Haklarını" kullandılar. Bu harekete sanık avukatlarının, müvekkillerin emir kulu olmaları ve asil suçluların emir verenler olduğu yolundaki açıklamaları da eklenince üst makamların polisler susma

KISA - KISA

LIVERPOOL LİMAN İŞÇİLERİ GREVİ 2. YILINDA

Liverpool liman işçilerinin grevi 25 Eylül tarihinde 2. yılını dolduracak. Liverpool işçilerinin onurlu direnişlerinin 2. yıldönümü çeşitli uluslararası etkinlikler ile kutlanacak. Kanada'da toplanan 2. Dünya Liman İşçileri Konferansı'nda alınan kararlar doğrultusunda, 8 Eylül tarihinde toplam 20 ülkede, 27 limanda destek grevleri uygulanacak ve dayanışma gösterileri yapılacak. Bunun yanında Eylül ayı süresince çeşitli etkinlikler ve yürüyüşler düzenlenecek.

Liman işçilerine uluslararası dayanışma eylemleri daha önce de iki defa yapılmıştı. Bu eylemler uluslararası işçi sınıfının kapitalist-emperyalist düzene karşı birlik, dayanışma ve mücadele gücünü göstermesi açısından büyük bir öneme sahiptir.

IRA BARIŞ GÖRÜŞMELERİ MASASINDA

Kuzey İrlanda'nın İrlanda Cumhuriyeti'ne bağlanması için mücadele eden IRA'nın (İrlanda Cumhuriyet Ordusu) 19 Temmuz'da ateş kes ilân etmesi ve bunu bugüne kadar uygulaması üzerine İngiltere İşçi Partisi hükümeti, yeniden başlaması plânlanan çok taraflı Kuzey İrlanda barış görüşmelerine, IRA'nın siyasi kanadı Sinn Fein'in de katılmasına karar verdi. Bu kararla birlikte İngiliz hükümetinin Sinn Fein üzerinde uygulamakta olduğu siyasi ambargo da kalkmış oldu. 1921 yılından beridir sürdürülen görüşmelerde, Sinn Fein tarihinde ilk kez bir İngiliz hükümeti tarafından eşit taraf olarak muhatap alınıyor.

Bu politika değişikliği, İngiliz emperyalistlerinin, İngiliz halkının Kuzey İrlanda sorununa çözüm bulunması yönündeki taleplerine boyun eğdiklerini ve Kuzey İrlanda'da şiddet ve baskı uygulayarak bir yere varamayacaklarını artık anladıklarını göstermektedir.

ARJANTİN'DE GENEL GREV

Arjantin'de aşırı işsizlik ve hükümetin getirmeye çalıştığı yeni sendika ve çalışma yasalarını protesto etmek amacıyla, sendikali işçilerin %30'unu çatıları altında örgütleyen Kamu Çalışanları, Kamyon Şoförleri ve Demir-Çelik işçileri sendikalarının çağırıldığı genel grev Ağustos ortasında gerçekleştirildi. Grev süresince şalterler indi, fabrikalar çalışmadı, ulaşım durdu, okullar kapatıldı. San Salvador kentinde sokak gösterileri yüzünden kent işçileri tarafından işgal edildi. Cordoba'da yürüyüşler, yol işgalleri ve gösteriler yer aldı. Buenos Aires'te okullar açılmadı, doktorlar ve diğer sağlık personellerinin grevlere katılmasıyla hastaneler de çalışmadı. Sendikalar Konfederasyonu CGT'nin San Sendikacı yönetimi greve katılmadığı gibi, grevi engellemeye çalıştı.

katledilince 100 binlerce kişinin katıldığı gösteriler yapılmıştı.

70 yıldır "Toprak Reformu" hayalleri ile uyutulmaya çalışılan köylüler, Brezilyalı egemenlerin bu reformları hiçbir zaman yapmayacaklarının bilincine varmışlardır. Bu nedenle "işgal, direniş, üretim" sloganı ile yeni toprak işgallerini sürdürüyorlar. Brezilyalı egemenlerin asker ve polislerinin giriştiği katliamlara rağmen de işgal ettikleri topraklarda direniyorlar.

BREZİLYA'DA KÖYLÜLER TOPRAK İŞGAL EDİYOR

Köylülerin toprak işgali öncesinde yaptıkları bir gösteri.

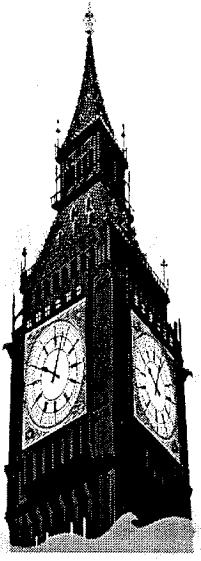
Foto: Sebastiao Salgado

Brezilya'da hâlâ daha toprak ağalığı sistemi devam ediyor. Bu sistemin sonucu olarak da milyonlarca topraksız, işsiz, aç ve yoksul köylü şehirlere akın etmekte ve Brezilya'nın ünlü sefil gecekondu kentlerini oluşturmaktadırlar.

Toprak ağalarının yanında karın tokluğuna çalışan tarım işçilerinin çalışma ve yaşam koşulları kölelikten farksızdır. Brezilya'da 30 milyon kişi açlık sınırının altında yaşıyor ve yoksulluktan en çok topraksız köylüler ve tarım işçileri etkileniyor. 191 toprak ağasının sahip olduğu toprakların büyüklüğü, 2 milyon köylünün sahip olduğu toprakların büyüklüğüne eşit. 4.8 milyon köylünün hiç toprağı yok.

Topraksız köylüler 1981 yılında ilk defa toprak işgallerine başladılar. 1984 yılında 1500 delegenin katıldığı ulusal bir kongre ile Topraksız Köylüler

Hareketi (MST) kuruldu. 140 bin topraksız köylü ailesini örgütleyen MST; 1- Toprak sahiplerinin topraklarını işgal ederek, topraksız köylülerin gelecek, eğitim, sağlık ve yaşam sorunlarını çözmek, 2- 70 yıldan beridir sürüncemede olan toprak reformunun yapılması ve yoksul köylülere kredi ve tarım araçlarının verilmesini sağlamak, 3- Ülkede demokratikleşmeyi sağlamak ve sömürünün olmadığı adil bir düzeni kurmak amaçlarını öne sürerek toprak işgallerine başladı. İşgaller, ağaların yanında yer alan polis ve askerlerle silahlı çatışmalara dönüşmektedir. Bugüne dek binlerce köylünün hayatına mal olan bu işgaller ve çatışmalar köylülerin zaferiyle sonuçlanıyor ve köylüler işgal ettikleri topraklara el koyuyorlar. Son olarak Nisan ayında gerçekleştirilen işgallerde, 19 köylü polis tarafından

LONDRA MEKTUBU

KSG-LONDRA

15 TEMMUZ, 20 TEMMUZ VE 14 AĞUSTOS 1974'Ü UNUTMAYACAĞIZ

1- 1950'lerde İngiliz emperyalistleri EOKA'nın Kıbrıslı Rum üyelerini kurşunlayıp asarken bunu, Kıbrıs'ı ABD'nin yarı-sömürgesi olan emperyalist-monarşist Yunanistan'la birleştirmeye çalışan EOKA'nın anti-komünist ve gerici bir güç olduğu için yapmıyordu. İngiliz emperyalistlerinin onları öldürmelerinin nedeni Kıbrıs'taki emperyalist hakimiyetlerini tehdit etmeleriydi.

İngiliz emperyalistleri, Kıbrıs'taki emperyalist hakimiyetlerini korumak için yalnızca EOKA üyelerini öldürmekle kalmadılar; aynı zamanda Kıbrıs'taki Rumlar'la Türkleri etnik temelde bölmek üzere çok sayıda provokasyon da düzenlediler. İlk saldırganlık olan Kıbrıslı Rum köylülerin, Kıbrıslı Türk köylüler tarafından kitle halinde öldürülmeleri de İngiliz emperyalistleri tarafından düzenlenmişti.

Bugün bile "egemen" üslerini korumak için bu etnik düşmanlığa dayanmakta ve bunu sürdürüp artırmak için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Bunlar işte böylesi barbarlardır; İşçi, Muhafazakar ya da Liberal Partiler arasında hiç bir fark yoktur. İş sömürgeci çıkarlarını korumaya geldiğinde hepsi de bir ve aynıdır.

Bunların Kıbrıs'ta geçmişte yaptıklarını ve hala daha yapmakta olduklarını ancak barbarlar yapar. Ancak İngiltere'deki işçiler barbar değildir. Bu barbarların İngilizlikle bir ilgileri yoktur.

2- Yunanlı emperyalistler EOKA'yı, "Kıbrıs'taki Rum kardeşlerini" İngiliz emperyalizminin zulmünden kurtarmak için kurmadılar. Yunanistan'ı dolar karşılığında ABD'ne satan ve Yunanistan topraklarını ABD'nin üssü haline dönüştüren kendileridir. Bunlar ulusal hainlerdir.

15 Temmuz 1974 Yunanlı emperyalistlerin ve onların Kıbrıslı Rum işbirlikçilerinin, Yunan ulusuna ihanet eden katiller olduklarının bir kanıtıdır. Bunlar darbeyi birlikte düzenlemişlerdir. Binlerce Kıbrıslı Rum demokrat, yurtsever ve komünisti katletmişlerdir. Bu şekilde Türk emperyalistlerinin adayı işgali için temel hazırlamışlar; bu işgalden yararlanarak Kıbrıslı Türk köylülere karşı saldırılar düzenlemişler ve bu şekilde de Kıbrıs'taki Rumlarla, Yunanistan'daki Yunanlılar açısından bir utanç kaynağı olmuşlardır. Bunların yaptıklarını ancak barbarlar yapar, ama ne Kıbrıslı Rumlar ne de Yunanistan'daki Yunanlılar barbardırlar. Bu barbarların Rumluk veya Yunanlılıkla hiç bir ilgileri yoktur.

Bu ulusal hainlerin arkasında da efendileri ABD emperyalistleri durmaktaydı. Dünyada bu Amerikan emperyalistlerinden daha kötü katiller güruhu görülmemiştir.

Türk emperyalistler TMT'yi "Kıbrıs'taki Türk kardeşlerini" İngiliz ve Yunan emperyalizminin zulmünden kurtarmak için kurmadılar. Türkiye'yi dolar karşılığında ABD'ne satan ve Türkiye topraklarını ABD'nin üssü haline dönüştüren kendileridir. Bunlar ulusal hainlerdir.

20 Temmuz ve 14 Ağustos 1974, Türk emperyalistlerinin ve onların Kıbrıslı Türk işbirlikçilerinin, Türk ulusuna ihanet eden katiller

(devamı sayfa 12'de)

ABD'DE UPS İŞÇİLERİNİN GREVİ ZAFERLE SONUÇLANDI

4 Ağustos 1997 tarihinde UPS (Universal postal Service) şirketinde çalışan 185 bin işçinin greve çıkması ile başlayan ABD tarihinin son 25 yılının en büyük grevi 18 Ağustos'ta işverenin işçi taleplerini kabul etmesi ile son buldu.

ABD'de şirketler 1980'lerin sonu-1990 yıllarında yeniden yapılanmaya gitmişler ve esnek çalışma prensipleri ile işçi çalıştırma yoluna gitmişlerdir. Bu anlayışla, birçok işçi işten atılmış, emeklilik haklarının, sağlık sigortalarının, sosyal hakların ve iş güvencesinin ortadan kaldırıldığı geçici ve part-time iş gücü çalıştırılmaya başlanmıştı.

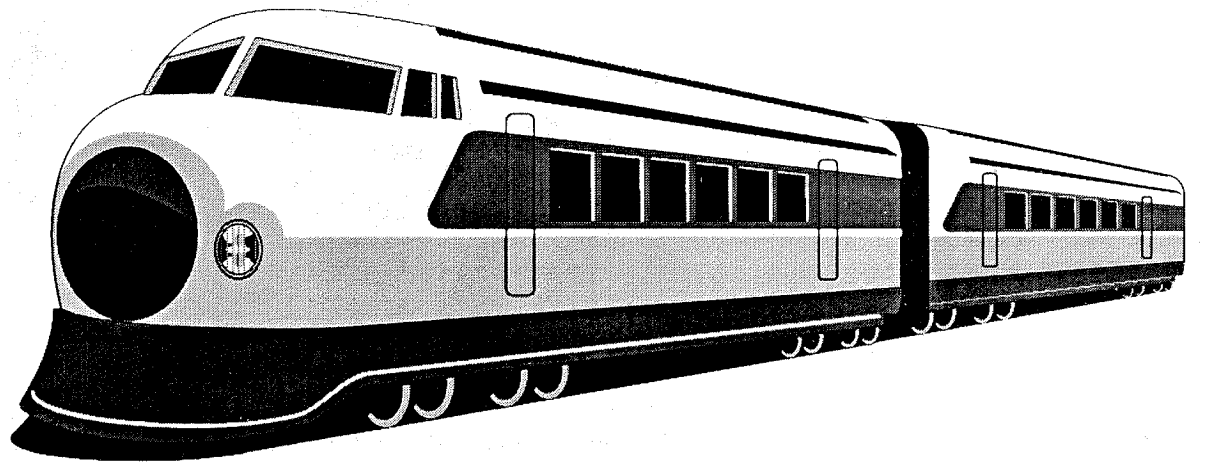
UPS işçilerinin örgütlü bulunduğu Teamster Sendikası da işveren ile 1982 tarihinde yapmış olduğu toplu iş sözleşmesinde (TIS) part-time işçilerin daha düşük ücretle çalıştırılmasını kabul etmişti. İşveren de bu fırsatı kaçırmamış ve işyerlerinde yarı ücretle çalışan ve her türlü sosyal haktan mahrum olan, toplam sayısı 110 bini bulan part-time işçi çalıştırmaya başlamıştı. Hergün biraz daha ağırlaşan iş koşulları da bu soruna eklenince işçiler sorunu çözmek için birşey yapılması için kayıtlı buldukları Teamster Sendikası yönetimini sıkıştırmaya başladılar. Sendika birtakım talepler hazırlayarak işverenin karşısına çıktı. İşçi talepleri şöyleydi: Part-time çalışanlara daha yüksek ücret ve bunları giderek full-time (tam gün) statüsüne geçirilmeleri, çalışma koşullarının düzeltilmesi, emeklilik, sağlık ve sosyal hakların ve iş güvencesinin verilmesi, tam gün çalışanların ücretlerine zam yapılması idi. UPS patronları bu talepleri reddedince 185 bin işçi greve indi.

Grev tüm ABD çapında büyük destek gördü. Çünkü

UPS'deki işçi-işveren ilişkileri ABD'deki işçilerin acımasızca sömürüldüğü çalışma koşullarını yansıtan bir model oluşturmaktadır. Milyonlarca işçi, UPS işçileri gibi her türlü sosyal haklardan ve iş güvencesinden yoksun olarak düşük ücretle çalışmaktadır. Başta Otomobil İşçileri Sendikası ve Çelik İşçileri Sendikası gibi güçlü sendikalar olmak üzere birçok sendika UPS işçileri ile dayanışma grevlerine girdiler. Öte yandan başta büyük ulaşım tekelleri olmak üzere birçok ABD tekeli ve onların sözcüleri durumundaki medya organları işçilere karşı UPS patronlarının yanında yer aldılar.

Grev büyük bir başarı ile 15 gün sürdürüldü. UPS bu dönemde \$650 milyon zarar etti. Günde ortalama 12 milyon paket taşıyan şirketin depolarında 8 milyon paket birikti. Daha fazla zararı göze alamayan UPS patronları Teamster Sendikasının şartlarını kabul ederek TIS yapmaya karar verdiler ve grev de 18 Ağustos tarihinde kaldırıldı. Böylece ABD tarihinde ilk kez patronlar bir sendikanın tüm taleplerini kabul etmiş oldular. 5 yıl süreyle geçerli olacak TIS şartlarına göre, 10 bin part-time statüsünde olan işyeri tam gün statüsüne dönüştürülecek, emeklilik hakları iyileştirilecek, tam gün çalışanların ücretlerine saat başı \$3.10, part-time çalışanlarınkine ise \$4.10 zam yapılacak. Grevin diğer bir başarısı da part-time çalışma gibi düşük ücret ve sosyal güvenlik haklarından yoksunluğa ve işverenlerin esnek çalışma uygulamalarına set çekmesidir. Eskiden grevlere grev-karşılığı bir tavır sergileyen ABD halkı da ilk kez bir grevi açıkça destekleyerek, kapitalist-emperyalist sisteme karşı tüm dünyada yükselmekte olan tepki dalgasına katılmış oldu.

"BARIŞ TRENI" İPTAL EDİLDİ

1 Eylül dünya barış günü dolayısıyla Hannover Çağırısı Derneği'nin "Şimdi Barış Zamanıdır" sloganı ile düzenlediği ve 26 Ağustos'ta Brüksel'den hareket edip 1 Eylül'de Diyarbakır'da sona erecek olan "Musa Anter Barış Treni" projesi Almanya ve Yugoslavya'nın geçiş izni vermemesi nedeniyle organizatör dernek tarafından iptal edildi. Birçok sivil örgütün, siyasi partinin, deokratik kitle örgütünün, aydının desteklediği ve katılacak olduğu "Barış Treni" eylemi Türkiye'de

süren Kürt halkının kurtuluş sorunlarına, İnsan hakları ihlallerine ve demokrasi sorunlarına dikkat çekmek amacındaydı. Ancak T.C. egemenleri başta dışişleri bakanlığı ve MİT olmak üzere, MHP, BBP ve ülkücü faşistler gibi sivil faşist güçleri de dahil tüm imkânlarını devreye sokarak tehditlerle projenin gerçekleşmesini önlediler. T.C. egemenlerinin bu tutumu suçluluk kompleksini açıkça ortaya koymaktadır. Türkiye'de süren kirli savaşın çirkin yüzünü, insan hakları ihlallerini, yargısız infazları ve faşist uygulamaları dünya kamu oyundan gizleme telaşı içindedirler.

YILMAZ GÜNEY'DEN

“Sanatçının niteliğini pratik belirler!”

(YILMAZ GÜNEY'LE YAPILAN BİR RÖPORTAJDAN PARÇA)

Soru: ... Proleter devrimci bir sanatçının görevlerini saptarken ölçümüz ne olmalıdır?

Cevap: Herhangi bir ülkede, devrimci bir sanatçının görevlerini ve sorumluluklarını saptarken, o ülkenin tarihi, toplumsal, ekonomik ve siyasi yapısını, o ülkedeki toplumsal kurtuluş mücadelesinin düzeyini, kitlelerin sanat ve kültür ilişkilerinin düzeyini doğru kavramak gerekir.

Devrimci sanatçı, devrimci tabiatı gereği militandır, yenileştirici ve değiştiricidir. Toplumsal kurtuluş mücadelesinden ayrı düşünülemez... Devrimci mücadeleye organik bir biçimde bağlı olmalıdır. Bu nedenle, devrimci bir sanatçı, o ülkenin devrimci mücadelesinin hedefleri ve görevleri doğrultusunda görevlerle yüküdür. O herşeyden önce bir devrimcidir, militandır, sanatı devrimin bir aracıdır, bir silahıdır.

Genel olarak ifade etmek gerekirse, devrimci sanat, halkın yaşamını, halkı ezen sınıf baskılarını, bu baskılara karşı halkın mücadelesini, yeni bir topluma duyduğu özlemleri, ezen sınıflara duyulan kinini, nefreti temel almalı, onların devrimci mücadele ruhunu geliştirmeli, halk kahramanlığını, halk için fedakarlık ruhunu derinleştirmeli, olumlu ve olumsuz insan örneklerini karakterize ederek mücadeleyi bütün boyutlarıyla konu edinmelidir.

Sanatın ana konusu, işçiler, köylüler, halk aydınları, devrimci militanlar, kısaca sosyalist mücadele süreci olmalıdır. Bu süreç içerisinde, olumlu olumsuz, sınıf dayanaklarıyla birlikte işlenmelidir. İşçiyi anlatırken patronu, köylüyü anlatırken toprak ağasını... toprak kapitalistini, devrimci militanı anlatırken kaypak küçük burjuva unsurları... polisi... bürokrasiyi ve devlet mekanizmasının işleyişini de birlikte, sınıf gerçeklerine bağlı olarak anlatmalıdır.

Sadece toplumun objektif tanımlanması, sadece eleştirel gerçeklik yeterli değildir. Devrimci sanat, toplumun gelişen güçlerinin sanatıdır, bu güçlerin gelişmesini ve mücadelesini sergilerken, aynı zamanda yol gösterici olmalı, fakat kuru slogancılığa düşülmemelidir, işi basite indirgememelidir.

Toplumun gelişen güçleri önündeki engelleri, engellerin ideolojik, siyasi, kül-

türel, toplumsal niteliklerini kavratmada devrimci sanata büyük görevler düşmektedir. Devrimci sanat, sosyalist ve ilerici olanı ele alırken, gerici ve olumsuz güçleri gerçeğe ters düşecek biçimde ele alırsa, küçümserse, ya da olduğundan çok önemserse hayalci olur, oportünizme kayar, devrimci görevleri yerine getiremez. Aynı zamanda, devrimin zaafalarını vurgularken, bu zaafaları da ne abartmalı, ne de küçümsemelidir. Devrimci sanat, devrim güçlerinin yarına duydukları inancı pekiştirirken, devrimin önündeki zorlukları da objektif olarak belirtmelidir.

Sanat ve kültürde, yaratıcı çalışmamızın kaynağı halktır, halkın devrimci mücadelesidir. Devrimci sanat kaynağını halktan alır, ürünlerini halka götürür: Karşılıklı etkileme ve etkilenme süreci içerisinde halk sanatın... sanat da halkın gelişmesine yardımcı olur. önemli noktalardan biri de şudur:

Devrimci sanat, halkın ve özellikle gençliğin bilincini yozlaştıran, halka zararlı düşüncelere karşı verilen mücadelede etkin ve güçlü bir temizleme silahıdır. Kendinden olan şeyleri küçümseyen, kendinden olan hey şeye güvensizlik duyan, yabancı şeyler karşısında kölece eğilen, yabancı olan şeylere hayranlık duyan bir anlayışın yıkılmasında, bu anlayışın maddi temellerinin kavranmasında, kendine ve kendinden olanlara güven duygusunun geliştirilmesinde devrimci sanata büyük görevler düşmektedir. Yabancı sigara, yabancı damgalı giysiye, yabancı müziğe... sanata... edebiyata, körükörüne bağlanan, kendi sigarasını, giysisini, kendi sanat ve fikir adamlarını hor gören bir anlayış, emperyalizmin bilincimize yerleştirdiği organik ajanlardır.

Bu anlayış, kaynağı aynı olmakla birlikte, farklı biçimlerde siyaset ve devrimci mücadele alanında da belirgin biçimde kendini göstermektedir. Biçimsel olarak taklit etmek, benzemeye çalışmak. Hatta devrim yapmış ülkelerin halk deyimlerini kullanmak, onlardan örnekler vermek... Her ülkenin tarihi ve toplumsal koşulları kendi devrimini ve devrimcisini biçimler. Bu nedenle, şu ya da bu ülkenin devrimcilerine biçimsel olarak özenmek, taklit etmek, ezbercilik, kopyacılık gibi şeyler yanlıştır. Bir ağacın gölgesinde ağaç yetişmez. Yetişse bile o ağacın gölgesinde kalır, kendini bulamaz. Kendini küçük gören, kendi özgücüne, kendi işçisine, köylüsüne, kendi siyasetine ve siyasal önderliğine, kendi sanatçısına, kendi kültürüne dayanmayan, umudunu dıştan gelecek yardımlara bağlayan bir halk, kesinlikle ekonomik, toplumsal, kültürel ve siyasal boyunduruktan kurtulamaz. Sözün kısası devrim yapamaz... yapsa bile devrimini yaşatamaz.

Köylümüz darda kaldığında elini havaya açar, havaya bakar, havaya konuşur. Ama ürünü topraktan, toprağı işleyerek, toprağın kahrını çekerek alır. Bitkilerin, ağaçların kökü topraktadır, havada değil. Din kitaplarında, kökü havada olan ağaç resimleri vardır. Oysa asıl dayanağımız kendi toprağımızda-

dır. Hava havadır. Umut dışta değil, içtedir. Umut kendi toprağımızda ve kendi halkımızdadır.

Her türlü olumsuz eğilimlere karşı yürütülecek ideolojik mücadelenin bir unsuru olarak devrimci sanat, doğru bir ideolojik ve teorik temellere dayanmalıdır. Sanatçı, sanatsal kaygı ve titizliğinin yanı sıra, bir devrimci olduğunu akıldan çıkartmamalıdır.

Soru: Sanatçının devrimci görevleri temel alması gerektiğini söylediniz. Bir devrimcinin görevleri nelerdir?

Cevap: Bir devrimcinin temel görevi, bilimsel sosyalizmin bilimini özümlemek ve öğretilerinin propagandasını yapmak ve bilimsel sosyalizmin ilkelerine uygun bir pratik içinde yaşamaktır. Yani, içinde bulunduğumuz toplumsal ve ekonomik yapıyı doğru kavramayı başarmak, buna bağlı olarak sınıflar arasındaki ilişkileri doğru biçimiyle değerlendirmek, sınıf mücadelesini günlük yaşayış içinde sürdürmek, sömüren sınıfları ve temsilcilerini, onların iç dış, maddi manevi toplumsal dayanaklarını, sömürülen kitlelere devrim hedefleri olarak göstermek, işçi sınıfının tarihi rolünü, yani devrimin önder ve itici gücü olduğunu anlatmak, kitlelerde devrim isteği ve heyecanını kabartacak propaganda ve ajitasyon çalışmaları yapmak, emekçi kitlelerin ekonomik, demokratik, siyasi hareketlerine katılmak, hem kendisini, hem de kitleleri örgütlemektir. Ayrıca emekçi kitlelerin dikkatini sınıf hedeflerinden şaşırtmak için girilen gizli kapaklı oyunları bozmak, onlara günlük isteklerini en doğru bir biçimde ifade edebilmeleri için yardımcı olmak, bütün çalışanların, ulusal ve uluslararası planda çıkarlarının birliğini, devrimin dostlarını ve düşmanlarını kavratmak, bir devrimcinin genel görevleri arasında sayabileceğimiz çalışmalardır.

İşte, proleter devrimci sanatçı da çalışmalarını, devrimci mücadelenin organik bir unsuru olan sanatının araçlarıyla gerçekleştirecektir. Sanatın yaptığını herhangi bir bilim dalı gerçekleştirseydi, sanata gerek kalmazdı. Demek istediğim şudur: Sadece doğru fikirlerin kabaca aktarılması değil, yeni toplumsal süreç içerisinde insanın çalkantılarını, umutlarını, acılarını, coşkularını, sanatının hamuruyla yoğurarak anlatabilmek; yani sanatçı sezgi ve duyarlılığını, yeteneğini katılabilmek.

Soru: Size proleter devrimci bir sanatçı denebilir mi?

Cevap: Bir sanatçının kendisine "ben proleter devrimci bir sanatçıyım" demesi, ya da yakınlarının ona "proleter devrimci sanatçı" adını yakıştırmaması, onun proleter devrimci bir sanatçı olduğunu göstermez. Sanatçının niteliğini pratiği belirler. Amacım proleter devrimin bir savaşçısı olmaktır. Proleter devrimci saflardayım. Pratiğim adımı ve yerimi belirleyecektir.

(Yılmaz Güney, "Kayseri Konuşmaları", Siyasal Yazılar I, sayfa 15-20, Mayıs Yayınları)

RAUF DENKTAŞ'IN HATIRALARINDAN ÖĞRENDİKLERİMİZ

H.Karlıdağ

Rauf Denktaş, 1988 ve 1989 yıllarında iki defa Çengel adlı siyasi dergide tefrika ettirip, bitiremediği ve sonunda 1993 yılında kitap olarak yayımlattığı "Karkot Deresi" adlı çocukluk anılarına yazdığı Ocak 1991 tarihli "Giriş" yazısında şöyle demektedir:

NEDEN YAYIMLIYOR?

"Dostlar arasında konuşurken, Kıbrıs mücadelesi ile ilgili herhangi bir anımı anlattığımda bana sık sık "anılarını yaz, bunların gelecek nesiller tarafından da bilinmesi gerekir" diyenler çok olur. Ben de, benden evvelkiler anılarını yazmadılar, günlük tutmadılar diye çok üzülürüm..."

Gençliğim, çocukluğum ve sonra'dan mücadele içinde yaptıklarım ve yapılanlar hakkında, yeri geldiğinde konuştum ve yazılar yazdım. Fakat "herşeyi yazmak" veya "hiç yazmamak"la karşı karşıya kaldığım anlar da çok oldu! İnsanın içinde bulunduğu koşullar, herşeyi olduğu gibi yazmasına engel olabiliyor.

Dünün mücadelesinde yaptıkları ve davranışları ile sizden sıfır alan bir arkadaşınız, bugünün mücadelesinde omuzladığı sorumluluğu en iyi şekilde yürütür olabilir! Dün'ü olduğu gibi yazarsanız bugün canla başla çalışan bir arkadaşınızı kırmış olabilirsiniz. Herşeyin bir zamanı vardır. Benim için o "zaman" gelmiştir artık. Bu nedenle hatıralarımı toparlamağa başladım. Metodum "herşeyi" yazmak olacak, fakat iş yayınlanmağa gelince bu yazdıklarımın bir kısmı arşiv'de kalacak, onları tarih ve tarihçiler değerlendirecek! (Hatıraların bize göre en önemli bölümü, bu arşivde saklananlar olmalıdır. Aslında bunların, kendisi de, muhatapları da yaşarken yayımlanması gerekmez mi? - H.K.)

...Şimdi, bu anıları (Nisan-Ekim 1988 arası Çengel dergisinde 4 yazı olarak yayımlanmıştı-H.K.) biraz daha genişleterek küçük bir kitap haline getiriyorum. Bunu 1948-58, 1958-68 yılları izleyecek. 1968-78 ve 1978-88! Evet, "vakit kalırsa", "Allah nasib ederse" bu yılları kısa kısa da olsa bir yere yazmak çabası içindeyim. Dolaplar belgelerle dolmuş. Bir ömür yazarak, konuşarak, koşarak geçmiş. İleride bunları değerlendirecek olanlara, bu kısa anılar yardımcı olur diye düşünmekteyim. Ve "görevimdir" de diyorum."

BAŞKA HATIRALARI DA VAR

Rauf Denktaş, yukarıda yazdığının aksine 1948-58 ve sonraki 8'li yıllar sırası yerine, 1964 yılından başlayan hatıralarını yayımlamayı tercih etti. Oysa Çengel'in Ekim 1988 sayısında çıkan 4. yazıda "1948 ve sonrası" adlı bir bölüm vardı ve hatıralarını, 1954 yılına kadar getirmektedir.

Bildiğimiz kadarıyla Rauf Denktaş'ın bir de 1 Temmuz 1960 tarihinden itibaren Nacak gazetesinde yayımladığı "1930-60 yıllarında Kıbrıs Türkleri" başlıklı ilk 30 yıllık hatıraları vardır. Onlar da henüz kitaplaşmamıştır ve Rauf Denktaş'ın yayımlanmış hatıralarının önemli bir bölümünü oluşturmaktadır. Gerçi bu zaman kesiti içinde anlattığı hatıraları arasında,

Kıbrıs sorununda çok önemli bir yeri olan ve "Şahinler Yılı" olarak adlandırılan 1958 yılına ilişkin hatıralarda atlanan ve kendisinin çok büyük rol oynadığı olaylar vardır, ama belki o bölümler de arşiv için saklanmaktadır!

1964-1974 HATIRALARI 10 CİLTTE TOPLANACAKMIŞ

Rauf Denktaş'ın, 1996 yılı sonundan itibaren İstanbul'daki Boğaziçi Yayınları tarafından "Rauf Denktaş'ın Hatıraları 1964-1974 -Arşiv Belgeleri ve Notlarla O Günler" başlığı altında yayımlanmaya başlanan son hatıralarına gelince: Bunlardan Cilt:1 -1964 (679s.), Kasım 1996'da, Cilt:2 -1965 (504s.), Ocak 1997'de, Cilt:3 -1966 (436s.), Mart 1997'de ve Cilt:4 -1967 (515s.), Nisan 1997'de basıldı. Basında çıkan duyurularda, "Rauf Denktaş'ın 1964'den 1974 yılına kadar günü gününe tutulmuş notlarını, vesikalar ve yazışmalarla da destekleyerek "günlük bir tarih" haline getirdiği" belirtilmekteydi. (Cumhuriyet, 29.11.1996)

Doğaldır ki ilk akla gelen, anıların neden 1964 yılından başlatıldığıdır. Yazar, 1. cilde yazdığı 16 Ağustos 1996 tarihli Önsöz'de bu konuya açıklık getirmemektedir.

Oysa, Eylül 1992'de Lefkoşa'da Yorum Yayınları tarafından yayımlanan "Kıbrıs Türk halkının özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinden kesitler" başlıklı ve 4 cilt olacağı duyurulan dizinin ilk kitabı olarak yayımlanan "Arşiv belgeleri ve notlarla- İlik Altı Ay" adlı kitabında (106s.), belgeleri 29 Aralık 1963 tarihinden başlayarak aktarmıştı. Bu kitap Temmuz 1993'de ikinci baskıyı yaparken, dizinin ikinci kitabı 1993'de "Arşiv belgeleri ve notlarla- O günler" başlığı altında ve yine Yorum Yayınları tarafından bastırılmıştı (52s.). Aynı yıl içinde aynı yayınevini, Rauf Denktaş'ın "Karkot Deresi" adını verdiği çocukluk anılarını yayımlamıştı (80s.). Bu kitap 1996 yılında Doğan Harman'ın -1988'de Çengel dergisine yazdığı önsözle birlikte- yeniden yayımlanmış ve Kıbrıslı dergisinin eki olarak okuyuculara dağıtılmıştır.

İLK DÖRT CİLT

"Rauf Denktaş'ın Hatıraları'nın ilk dört cildinde, Yorum Yayınlarında yayımlanan iki kitapta olduğu ve yazarın da belirttiği gibi "günü gününe alınmış notlara ek olarak tarihi belgeler de yer almaktadır." Ama buradaki yazım tekniği nedeniyle, eser, hatıradan çok, yazarın siyasal görüşlerinin propagandasının yapıldığı bir belgeler yığını olarak karşımıza çıkmaktadır. Gerçi bu belgeler arasında günümüz açısından pek değerli olanlar da verilmiş ve çok yararlı olunmuştur, ama yazarın 1.Cilde yazdığı önsözde, "ada'dan gelen iyi-kötü haberlerin etkisinde yazıldığı ve çoğu kez duygusalıktan kaçan notlarımı aynen bıraktım. Bazılarını, yeni kırgınlıklar yaratmasın diye, bu kitaba almamayı uygun buldum" demesi, "Hatıralar"ın içtenliğine gölge düşürmektedir. Kaldı ki birçok not ve düşüncenin, bu hatıralara yıllar sonra, gözden geçirme sırasında eklendiği de dikkatli bir okuyucu tarafından hemen anlaşılabilir. Not tutulmayan

günlerde, gazete haberleri aktarılacağına, önemli yazışma ve raporlara daha çok yer verilebilirdi.

ESKİ VE YENİ HATIRALAR FARK EDİYOR

1982-84 yılları arasında Mağusa'da yayımlanan Belge dergisinde "Tarihten bir yaprak: Rauf Denktaş'ın Arşivinden" başlıklı köşelerde verilmiş olan "Hatıralar"dan bölümler ile Boğaziçi Yayınları'nda basılan kitapta yer alan aynı tarihli notlar arasında farklılıklar, metin değişiklikleri vardır. Örneğin 1. Cilt'teki sayfa 359 ile 362 arasındaki metin ile Belge'nin 1983 'de yayımlanan 28. sayısında aynı metin farklıdır. Aynı durum 362 ile 363. sayfalar arasında ve 366. sayfada yer alan 18 Haziran 1964 tarihli notlar için de geçerlidir ve 30 ve 31 sayılı Belge'lerdeki metinlerden farklıdır. Bu da yazarın, gerçek notları ile yayımlanan bölümlerinin birbirinden farklı olduğunu göstermektedir.

Belge dergisinin Mayıs-Haziran 1996 tarihli 6. sayısında "Tarihi bir belge" başlığı altında yayımlanan ve 5 Mayıs 1966 günü Rauf Denktaş'ın Osman Örek ile birlikte TC Dışişleri Bakanlığı'na yaptıkları ziyarette konuşulanlardan (Dışişleri Bakanı: "Durumu izliyoruz. Fakat adam öldürdükleri bir zamanda yapılmayan müdahaleyi şimdi Templos etrafına tel örgü çektiler diye yapamayız. Kimse bize hak vermez.") hiç söz edilmemektedir. Cilt:3, s.271'de o güne ilişkin sadece üç satırlık bir not var, bu önemli ziyarete hiç değinilmiyor. Bir başka soru ise, Rauf Denktaş'ın 1960'lı yıllarda Ankara'da bulunduğu sırada, yazar Kutlu Adalı kendi özel kalem müdürü iken onunla yaptığı yazışmaları, neden Belge dergisinde ayrı olarak yayımlanmadı. Kutlu Adalı'nın "failli meçhul bir cinayet" ve kurban gitmesinden sonra yayımlanan bir Belge dergisinde (Sayı:8, 1997), "Denktaş'ın 1967 yılında Adalı'ya gönderdiği mektuplardan bazıları yayımlanırken, "Belge dergisi, Kutlu Adalı'ya ait olan mektupları yayımlamayı ise bugünkü koşullar içerisinde uygun görmemiştir" diye not düşülmüş; ama bir sayı sonra dergiye "özel sayı" başlığı konarak (Sayı:9, 1997), Adalı'nın 1966 ve 1968 yılları arasında kaleme aldığı mektupların bir kısmı yayımlanabilmiştir. Bu kısıtlı yayınlar bile çok yararlı olmuştur, ama karşılıklı yazılmış bütün mektupların en erken bir zamanda bir arada yayımlanması, kapalı bir döneme ışık tutması açısından bir zorunluluk haline gelmiştir.

HATIRALARDA ÇOK YARARLI BİLGİLER VAR

Bu teknik konular dışında, yayımlandığı kadarıyla "Hatıralar"ın içeriğine bakacak olursak, Kıbrıs sorununun geçirdiği aşamalar açısından, yazarın bize birçok bilgi ve belgeyi aktardığını görmekteyiz. Gerçi yukarıda da belirtildiği gibi, bizce "çok önemli" sayılan bazı olay, görüşme ve yazışmalar, sadece arşiv için yazılmış ve kitaplara alınmamıştır, ama yine de "Hatıralar"ın genel havası bize yazarın ruh hali ve siyasal görüşleri hakkında yeterli bilgiler sağlamaktadır. Hele Rauf Denktaş'ın

"Hatıralar"ı kapsamına girmeyen, ama her nedense yayımlanmasında bir yarar görülen, Dr.Küçük'ün TC yetkililerine çeşitli tarihlerde gönderdiği bazı önemli mektupların kitaba eklenmesi, fanatik ve ılımlı kanatların görüşlerinin öğrenilmesi açısından çok faydalı olmuştur. Dr.Küçük'ün görüşleri ve onunla Denktaş arasındaki ayrılıklar ile ilgili bölümler ise, üzerinde ayrıca durulması gereken bir konuyu oluşturmaktadır

"Rauf Denktaş'ın Hatıraları'nı Kıbrıs sorunu ile ilgilenen herkesin tekrar tekrar okuyup, dersler çıkarmasını ve "milli kahraman" Rauf Denktaş'ı çok daha yakından tanıma olanağını kaçırmamasını salık veririz. 1974'e kadar olan dönemi kapsayacak yeni ciltleri dört gözle bekleyeceğiz.

Aşağıda "Hatıralar"ın ilk dört cildinden alıntılarımız, ilginç açıklamaları bulacaksınız:

AYRILINAN DEVLET TEŞKİLATIYLA TEMAS VE GERİ DÖNÜŞ

• İnönü'nün Dr.Küçük'e mesajından: "Adada emniyetin tesisi için gerekli tedbirler alınması ve bunlar alındıkça mümkün olan en kısa zamanda, Cumhurbaşkanı Muavini ile Türk Bakanlardan başlamak üzere bütün Türklerin peyderpey devlet teşkilatındaki vazifeleri başına dönerek, Kıbrıs Rumlarının menfi faaliyetlerine karşı, devlet mekanizması dahilinde, anayasa ve kanun yollarıyla, sebatla ve metanetle mücadele etmeleri milli davamızın başarısına büyük ölçüde yardımcı olacaktır...Kıbrıslı kardeşlerimizin, Adada emniyet teessüs edince, normal işleri başına dönmeleri, Kıbrıs meselesinin nihai hal şekli hakkındaki malum teziminin terki manasına katıyken tazammum etmeyecektir..."

İnönü'nün mesajı liderlik arasında maneviyatın daha da bozulmasına neden olur. "Bu şartlarda mücadeleye devamın ne yararı vardır?" diyenler vardır. (Cilt:1, s.174-175)

• Hakim Zeka bey bir müddetten beri İstanbul'da. Murat Akiner'e "15'inde geri gidiyorum. Mahkeme Reisliğini kabul etmem için Ankara'dan talimat aldım" demiş. Makarios'un Anayasa'ya aykırı olarak ihdas ettiği mahkemelerde riyaseti Türk hakim yapacak! (Cilt:1, s.518)

• Haluk Bayülken'e yazılan rapordan: Hakimlerimiz "muvakkat bir süre için" vazifeleri başına gittiler. Böylelikle mahkemelerde çalışan Türk memur, mütercim, mukayyit ve mübaşirler de vazifelerine dönmek zorunda kaldı. Türk hakimler mahkeme huzuruna getirilen ve hükümete karşı ayaklanma ile veya buna münasip suçlarla suçlandırılan Türklerin davalarını görüyorlar ve görecekler...Ve yine bu şekilde ve bu şartlar altında Türk memur ve polisleri vazifelerine döndükten sonra, Makarios idaresi, propagandaları icabı, "Rum cemaatinden ayrı bir idare -hatta coğrafi ayrılık esasına dayanan bir idare" davamızın ne olacağına düşünmeniz icap eder...Vazifeye gidemeyen diğer memurların

(devamı sayfa 10'da)

RAUF DENKTAŞ'IN HATIRALARINDAN...

(baştarafı sayfa 9'da)

olacak? Bunların arasında şimdiden "hakimler vazifelerine gidiyor; bu, davaya zarar getirmiyor da, bizim gitmemiz mi davaya zarar getirecek?" diyenler vardır. Zamanla bunlar çoğalacaktır. Neticede, Makarios'un Türk mukavemetini kırmak için hazırladığı oyuna geliyoruz ve 9 aylık mukavemetin manası kalmıyor. (Cilt:1, s.563 ve 564)

• O halde biz Makarios'u tanımayacak tedbirleri düşünmeli ve bunları en had safhasına çıkartmalıyız. Türkiye'nin de tasvibi ile müstakil Türk Cumhuriyetini kurmalıyız...Buna rağmen şu veya bu sebepten Türklerin Makarios hükümetini tanımaları ve bunların sayılarının gün geçtikçe artması beni ürkütüyor...Rum bölgesinde kalan Türklerle irtibat var mı bilmiyorum. Eğer yoksa, "milli vazifelerinin neler olduğu hakkında" Kıbrıs'ın Sesi radyosu vasıtasıyla direktifler verilebilir. Cemaat olarak parolamız "Makarios hükümetini red ve inkar" olmalı ve bunun için geniş ölçüde propagandaya girişmeliyiz. Makarios hükümeti meşru hükümet değildir. Onu tanımamak, ona vergi vermemek, memurları ile işbirliği yapmamak her Türkün vazifesidir. Bu hükümetin organlarına, vasıtalarına, binalarına karşı da sabotaj hareketlerine girişmek bu vazifenin bir icabıdır. (Cilt:2, s.29)

• Kıbrıslı Türklerin, her kasabada Rum semtinde Anayasaya aykırı bir şekilde icrayı faaliyet eden mahkemelere başvurmalarını şimdiki kadar önleyebilmiş bulunmaktayız. Fakat son günlerde Türkiye İş Bankası Lefkoşa şubesinin, bankaya borçlu bulunan ve kredi bakımından tehlikeli olan bazı Rumlar aleyhine dava açmak tasavvurunda olduğunu öğrenmiş bulunuyoruz. (Cilt:2, s.172)

• Anayasaya aykırı olarak kurulan mahkemelerde Türkiye'nin isteği üzerine Türk hakimler vazife görmektedirler. Hakim Zeka bey de, en kıdemli hakim olarak, Baş hakim mevkiini işgal etmektedir. (Cilt:2, s.187)

• Kliridis'in şartlarını kabul ederek meclise gidildiği takdirde Rum hükümetinin meşru bir hükümet olduğu bizce de tanınmış olacaktır. (Cilt:2, s.267)

• Rumlarla teşriki mesaiyi hatta asgariye indirmeliyiz. Alış veriş dahil her türlü temas sifir derecesine indirilmelidir. Bunu yapabilecek miyiz? Bilmiyorum. Stok yiyecek ve diğer zaruri eşya mevcut mu? Bilmiyorum. "Hükümet"e müracaat ederek pasaport alma, araba ruhsatı çıkartma gibi olaylar da durmaktadır...Ankara ile tam bir işbirliği halinde bu planı yürütmemiz icap edecek. Hakimlerin vazifelerinden çekilmesi bu planın bir safhasıdır. (Cilt:2, s.277-278)

• Aleyhimize kullanılan ve kullanılacak olan diğer konular şunlardır: Mağusa'da, Limasol'da Türklerle Rumlar bir arada çalışmaktadırlar. Hakimler ve bazı memurlar (gümrük memurları ve mahkeme memurlarından bazıları) Rumlarla işbirliği halindedirler. Bunlar Rumlarla teşriki mesai ediyorlar da diğerleri niye etmiyor? Rum bölgesi denilen yerlerde yaşayan on binlerce Türk Rum idaresinden memnundur vs. (Cilt:2, s.327)

• 4000 Türk memur ve 1000'e yakın Türk polis bütün geçmiş hizmet senelerini, tekaüdiyelerini umursamayarak "milli dava"nın yanbaşında, vazife almışlar, papaza yüz çevirmişlerdir. (Cilt:3, s.66)

• Osman Örek'e mektup'tan: "Bu hafta içinde burada yeni bir haber çalkalandı. Haber şu: Güya Doktor ve sizler

"göçmenlerin geri köylerine gitmeleri ve memurların vazifelerine dönmeleri" için bir karar almışsınız. Bu kararı elçilik kabul etmemiş. Böyle şey asla olmaz demiş." (Cilt:4, s.150)

TAKSİM TELAFFUZ EDİLMİYOR, AMA NİHAİ HEDEFTİR

• Hedef enosis'tir. Önleyici ve bizi kurtaracak tedbir ayrıdır. Coğrafi zemine dayalı bir ayrılık. Bunca kandan, bunca vahşetten sonra bizi yeniden Rumlarla bir arada yaşamağa zorlamasınlar. Tecrübe kanla sonuçlanmıştır. Ayrılık esas olarak alınmazsa ileride yeniden kan akacaktır ve Girit misali adayı boşaltmak zorunda kalacağız...Türkiye garantörlük haklarını kullanmalı, bu işi bir an evvel bitirmelidir. (Cilt:1, s.30)

• Kıbrıs'ta Rumlarla iç-içe yaşayamayız artık. Yan yana yaşayacağımız bir formül bulmalıyız. Başka çare yoktur" diyerek, korku içinde yaşayan, katliama uğramış köylerin tahliyesi gerektiğini savundum. Nüfus mübadelesi yapılmalı, terör durmalıdır, dedim. (Cilt:1, s.59)

• Palamas'a da seslenen (Feridun Cemal) Erkin "Türk devlet adamları tarafından taksim yönünde tek bir beyanat getiremezsiniz" dedi ve Kliridis'in Dr.Küçük'e atfen yaptığı suçlamayı da yalanladı. (Cilt:1, s.60)

• ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı George Ball; "İlgililerin kesin bir çözüm şekli bulmasına yardım edecek şartları yaratmaya çalıştıklarını", İsmet İnönü ise "Ada'nın Rum kesiminin Yunanistan'ın ve Türk kesiminin Türkiye'nin bir eyaleti olması müsbet bir tasavvurdur" açıklamasını yapar. (Cilt:1, s.154)

• Daimi Temsilcilikte TC Delegeleri ile tartışıyoruz...Coğrafi zemine dayanan bir anlaşma kaçınılmazdır. İki toplumun yeniden bir araya gelmesi imkansızdır." (Cilt:1, s.116)

• İsmet İnönü ise "Ada'nın Rum kesiminin Yunanistan'ın ve Türk kesiminin Türkiye'nin bir eyaleti olması müsbet bir tasavvurdur" açıklamasını yapar. (Cilt:1, s.154)

• "Agreed settlement" ibaresi, Türklerin de facto taksim ve ayrılık tezinin tanınmayacağını ifade eder. (Cilt:1, s.164)

• Arabulucu (Tuomioja): Federal devlet için Türk hükümetinden aldığımız bir rapor vardır. Mecburi nüfus mübadelesi derpiş edilmektedir. Bu elzem midir? Denktaş: Türklerin kendilerini geçindirebilecek toprağa sahip olmaları lazımdır. Nüfus mübadelesi hem bu yüzden, hem de Türkleri yine Rum çoğunluğu arasında bırakmamak mülhazası ile şarttır. Bir kısım halk yer değiştirmelidir. (Cilt:1, s.270)

• Halk "İsmet paşa, çok yaşa - ya Taksim, ya ölüm" diye bağırıyor. İçimden "şu sloganı "ya Taksim, ya hepsi" şekline soksak iyi olacak" diyorum. (Cilt:1, s.384)

• Makarios'un meşru hükümet kisvesi altına girmesinin tek cevabı ayrı devletimizi ilan etmek. Bunu Kıbrıs dahilinde yapacak durum yoksa Türkiye'de veya Londra'da yapmayı düşünmeliyiz. (Cilt:1, s.402)

• Kendi başımıza Rumlarla başa çıkmak imkanı yok. Türkiye de müdahale yolu ile taksimi tahakkuk ettiremediğine göre biz ne yapabiliriz? Yapılacak iş, Acheson Planı'nı görmek ve katı kararı

vermektir. Zürih ve Londra Anlaşmalarına Türk Hükümetinin şu sözlerine inanarak "evet" denmişti: "Kıbrıs Rumları bu anlaşmaları Enosis'e bir sıçrama tahtası olarak kullanmağa kalkarlarsa, biz de taksim için kullanırız ve bunu tahakkuk ettiririz." (Cilt:1, s.476)

• Taksimden başka çare yok. Fakat paşa, haklı olarak, Taksim tahakkuku yolundaki müşküllerden bahsediyor. O halde? Belki de bu işi bir Türk-Yunan harbi halledecek. Değer mi? Orasını devlet düşünecek. Türkiye'nin şerefi ve prestiji ne emrederse o olacak! (Cilt:1, s.498)

• Plaza aynı zamanda, nüfus aktarılması ve sair teknik konular da Türk Hükümeti erkanı ile etraflı görüşmeler yaptığını bu görüşmelerin kendisi için çok istifadeli olduğunu belirtti...Plaza coğrafi ayrılığın cebri nüfus mübadelesi ile yapılmasının Birleşmiş Milletlerce tasvip edilmeyeceğini, bizim federasyon teklifimizle mübadeleyi cebren mi yoksa gönül rızası ile mi yapmak niyetinde olduğumuzu sordu. (Cilt:1, s.557 ve 558)

• Başlangıçta Taksim, Federasyon diyorduk. Şimdi ağızımıza bir şey bilmiyoruz. Sadece sabır ve dayanma temennileri ile halk tatmin olmuyor. (Cilt:1, s.568)

• Plaza-Denktaş görüşmesinden: "Plaza: Ayrı coğrafi statünün müşkülleri vardır. Cemaatların cebren yer değiştirmesini Birleşmiş Milletler kabul etmez ve etmeyecektir. (Cilt:1, s.612)

Denktaş: Ayrı bir bölge istiyoruz. Bu verildiği takdirde bütün Türkler bu bölgeye gidecektir. Ayrı küçük kantonlar bizi tatmin etmez. Emniyet sağlamaz. (Cilt:1, s.615)

• Biz taksim tahakkuku için yemin ettik, halbuki şimdi taksimden bahseden yok. Federasyon dendi, şimdi onun da adı anılmıyor. Gayesiz bir mücadele içindeyiz. (Cilt:2, s.245)

• Denktaş, Kıbrıs'ın taksimi ile (bölünmesi) ilgili bir soruya ise "Kıbrıslı Türkler bölünmüş bir Ada'da yaşamaya hazır" dedi. (Die Welt-Bonn) (Cilt:2, s.318)

• Gün gele "ayrı hükümet kurmak yoluna" gitmek zorunda kalacağımıza inanıyorum. Fakat bu Türkiye'nin de evelden verilmiş rızası ve zamanında yardımımıza koşan askeri kuvvetinin yardımı ile gerçekleştirilebilir. (Cilt:2, s.335)

• 1959'da, taksimde ısrar ederek, cemaati ona göre sevk ve idare ettirecektir, mücadeleyi durdurtmasalardı, taksim olmuştu kanaatındayım. (Cilt:2, s.438)

• Zürih anlaşmasının en tatlı tarafı "Türk askerinin adaya gireceği ve icabı halinde -Rumlar Enosis'e gittiği takdirde- bizim de taksimi tahakkuk ettireceğimiz" inancı idi. (Cilt:2, s.442)

• State Department'de BM işlerine bakan ve bir ara Kıbrıs'ta da hizmet etmiş olan Mr.George Moffit ile yemek yedik...En realist çare 1958'de adanın taksimi idi. Ada o zaman taksim olsaydı bugün bu dert yeniden çıkmazdı. Kıbrısın bağımsızlığı yanlış ve aldatıcı bir nosyondur. Bugün de en realist çare Türkiye ile Yunanistan'ın adayı taksim etmeleridir dedik. (Cilt:2, s.446)

• Rum tahakkümü altında bırakılmak istemiyoruz. Kurtarılmanızı istiyoruz. Ayrı coğrafi zemin şarttır. Müdahale yolu ile bu temin edilebilir. (Cilt:2, s.469)

• Bayülken'e göre haklarımız korunacaktır. Rumların insafına teslim edilemez. Eskiden buna Taksim, sonra da federasyon diyorduk. Şimdi isim vermiyoruz. dayanmalıyız. (Cilt:3, s.170)

İki sene cemaat "Federasyon, ayrı coğrafi zemin" diye konuştu ve konuşturuldu. Şimdi tavizler ve kantonal bir sistem diye aldatıcı bir formüle gidiyoruz...Ben federasyon altında bir anlaşmayı kabul edemem...Bundan sonra harita üzerinde çalışılmağa başlandı. Muhtelif hatlar çizildi. 3-4

kanton meydana geldi. Hayali hudutlar içinde 80.000'e yakın Türkün kalacağı tespit edildi. Geriye kalan 20-30 bin Türkü zamanla bu kantonlara çekmek, hatta mübadele yoluna gitmek gibi konuşmalar oldu. (Cilt:3, s.177)

• Türkiye'nin ve Türk cemaatinin Londra konferansında takip ettiği siyaset "ayrı coğrafi zemine dayanan federal bir Kıbrıs cumhuriyetinin teşkiline" tevcih edilmişti...Meydana gelecek olan hal çaresinin aynı taksim olarak koymaktan kaçınmamızda bir faide ve mana yoktur... Kıbrıs'ı Yunanistan'a vereceğiz, veyahut da Kıbrıs'ı böleceğiz. Başka çare yoktur. Bundan başka çare arayanlar realitelerin dışında bir iyimserlikle kendi kendilerini aldatmak isteyenlerdir...Esasen, kısa yoldan halledilebilecek bir davayı uzatmakta da mana yoktur. (Cilt:3, s.361-363)

• Rumların apaçık enosis siyasetleri karşısında taksim tezini yeniden benimseyip bir siyaset olarak empoze ve takip etmekte hiçbir mahzur kalmamıştır. Self-determinasyon prensibinin Kıbrıs'a uygulanması neticesinde kendiliğinden meydana gelecek bir hal çaresini ağıza almamakla hata ediyoruz. (Cilt:3, s.368)

• Biz ne diyoruz? Ne istiyoruz? Sadece şikayet ediyoruz. Ne söylenmesi lazım? Enosisin cevabı her ne ise O'nu söylememiz lazım. Yani, Taksim! Bunu söylersek Enosis'i dengeleyeceğiz ve yeniden ortaklık konusu gündeme gelebilecek. Bunu Ankara'ya kabul ettirmek mümkün değildir. Kaypak zemindeyiz. Makarios, "Kıbrıs benim, Kıbrıs benimdir" diyor. Biz Kıbrıs Türktür diyemiyoruz. (Cilt:4, s.96)

• Londra Konferansında Türkiye ile müşterek tezimiz...yeni anlaşmaların ayrı coğrafi bir zemine dayanması gerektiği şeklinde toparlanabilir. Federasyon asgari şartımızdır. Tek kanton üzerinde duruyorduk...Bütün temaslarda bizim hedefimiz "Zürihten ayrı coğrafi zemine giden bir yol seçmek" olmuştu. Bunu yaptık diye bizi suçlayanlar olacaktır, fakat haksızdırlar. (Cilt:4, s.313, 317)

• Dört seneden beri takip edilen "sulh yolu ile hal çaresi aramak" çabalarına bir zaman tahdidi koymak gerekir. (Cilt:4, s.324)

• İnönü ayrı coğrafi zemine inanmış ve hedeflerinin adını Federasyon olarak koymuştu. Federasyonu, adadaki vahşeti gören müttetiklerinin tasvibi ve tazyiki ile diplomatik yoldan temin edebileceğine inanıyordu. (Cilt:4, s.381-382)

EMPERYALİST BATI, TAKSİM VE AYRILIĞI DESTEKLEMekteydi

• Sandys, Dr.Küçük'ün teklifleri kabul ettiğine memnun olduğunu, NATO kuvvetlerinin Kıbrıs'a gelmesinin bizim lehimize olacağına inandığını söyledi ve şakaya getirerek "sen de başlangıçta bu teklifleri kabul edemeyiz şeklinde beyanat vermemiş olsaydın daha iyi olurdu" dedi. Kendisine benim böyle bir beyanatta bulunmadığımı, ta bidayetten beri prensip olarak NATO kuvvetlerini kabul ettiğimizi, fakat bazı şartlar olduğunu açıklamış olduğumu bildirdim. (Cilt:1, s.89)

• "State Department ve İngiltere'deki temaslarda dayanma gücümüzün sonuna vardığımızı anlattığımda "aman sakın mücadeleden vazgeçmeyin" demekte ve batı dünyası Kıbrıs'ın Rum hegemonyasına girmemesini Türklerin dayanma ve mücadelesinde görmektedir. Müdafaa ve mücadelemiz Türkün yeni bir kahramanlık örneği diye vasıflandırılmaktadır." (Cilt:1, s.197)

• Nihat Erim: "Amerikalılar Türkiye'ye Kıbrıs'ta toprak verilmesi icap ettiği tezini kabul ettiler. Bize bu hususta yazılı beyanat verdiler. Herhalde neticeyi yakında göreceğiz. Biz gereken tedbirleri almağa devam etmeliyiz." (Cilt:1, s.456)

• Acheson ikinci ABD önerisini

(devamı sayfa 12'de)

1 EYLÜL DÜNYA BARİŞ GÜNÜ KIBRIS'TA DA KUTLANDI

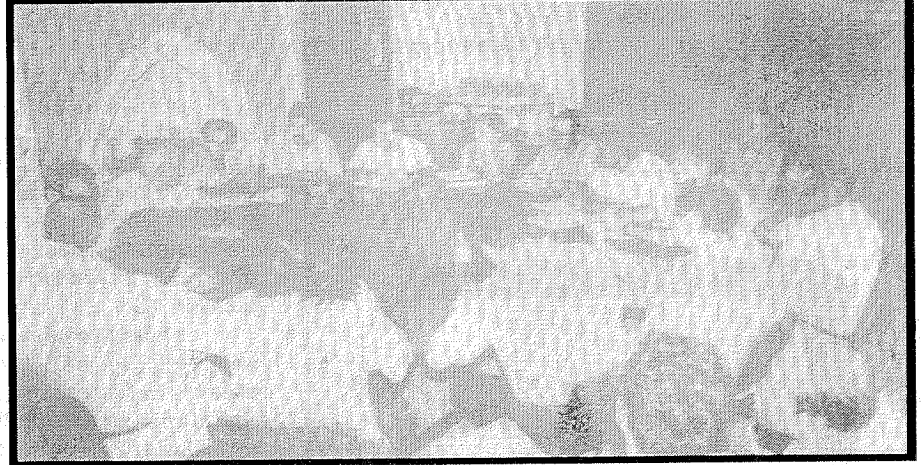

51 Kıbrıslı Türk ve Rum örgüt bir ağızdan:

"BARİŞ İÇİNDE ORTAK ÜLKE İSTİYORUZ!"

Bundan korkanlar yalana başvurup imzalarını çektiler

CTP ve Yenidüzen bu fotoğrafı bile kendilerine maletme sahtekarlığından çekinmedi

BARİŞ İÇİN ORTAK DEKLERASYON

Kıbrıslı Türk ve Rumlardan oluşan 51 örgüt olarak bizler, günümüz dünyasında barışın gereğine ve barış, demokrasi ve evrensel insan haklarının uygulanacağı Federal Kıbrıs'ı ortak vatan yapma uğraşlarına yürekten inanıyoruz. 1 Eylül, Dünya Barış Gününü en geniş katılımı anlamlı bir ruh haliyle kutluyoruz.

Geçmişini bilmek ile geçmişte yaşamak farklı şeylerdir. Bu nedenle nefret ve kanlı intikam duygularını aşmanın yollarını bulmalı ve geçmişin acı tecrübelerini barış içinde bir gelecek uğrunda kullanmalıyız.

Bugünkü koşullar barışı çok daha fazla yaşamsal bir konuma getirmiştir. Mevcut status quo (statüko), tehlikeli bir biçimde, her türlü gerginliğe, çatışmaya ve savaşta açıktır. Barışı savunanlar çoktur, ama barış uğrunda mücadele edenler en az barışa karşı olanlar kadar güçlü olmalıdırlar.

Kıbrıs sorununda kalıcı barışa ulaşma çabalarımızda Kıbrıs Rum ve Türk örgütleri olarak barış sürecine engel olan güçlere karşı çıkmayı ve Kıbrıs'ta kalıcı bir barışa ulaşabilmek için çabalarımızı birleştirmeyi Dünya Barış Gününde tarihi bir sorumluluk olarak telakki ediyoruz.

KTÖS, PEO, BES, EDON, ÇAĞ-SEN, EKA, EL-SEN, POGO, PET-ROL-SEN, Left Wing, TIP-İŞ, Women's Organisation of United Democrats, PEY-SEN, İhsan Ali Foundation, TARIM-SEN, Peace Center, Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK, Writers' Union of Cyprus, Sosyalist Kıbrıs Hareketi, United Democrat Youth, K.T.Tabibler Birliği, Cyprus Peace Council, Yazın Emekçileri Demeği, Cprus Environmental Movement, Barış ve Federal Kıbrıs İçin Toplumsal Varlık Hareketi, Students' Progressive Movement, Demokrasi ve İnsan Hakları Hareketi, Association of Women's Scientists, YKP, Assotion of Resistant Democrats of Limassol, GÜÇ-SEN, Greek and Turkish Cypriot Forum For Friendship and Cooperation, KTMMOB, Movement Against Nationalism and War, GÜSAD, Workers' Democracy, HAS-DER, Neo Cypriot Association, TEL-SEN, GASAD, Barış ve Federal Çözüm İçin Kadın Hareketi, YÖN-SEN, EMEK-İŞ, GENEL-İŞ, ÜTK, BASIN-SEN, Kutlu Adalı Vakfı, Yeşil Barış Hareketi, Yurtsever Kadınlar Birliği, Serbest Çalışan Hekimler Birliği, Gençlik Merkezi,

1 Eylül Kıbrıs'ta daçoşkuyla kutlandı.

Geçmiş yıllardan ve kutlamalardan en büyük fark, bu yıl güney ve kuzeyden 58 örgütün, 1 Eylül Dünya Barış Gününde dünyaya hep bir ağızdan "KIBRIS'TA BARİŞ İÇİNDE ORTAK BİR ÜLKE İSTİYORUZ" diye haykırmasıydı.

Bu haykırış, egemen çevreleri olduğu kadar onların yedek lastiği durumunda olanları da ürküttü. CTP ve bu partiye yakınlıkları ile bilinen 6 örgüt sudan sebeplerle imzalarını çektiklerini açıkladılar. Bu örgütlerden kimisi "İhsan Ali gibi bir "hain" in adının geçtiği bir deklarasyona " imza atmayacaklarını belirtirken kimisi de sürecin ta başından her şeyden haberdar olmalarına rağmen sahtekarca "kendilerinden habersiz hazırlandığı" iddiasıyla imzalarını çektiklerini iddia ediyor ve diğer örgütleri suçlamaya

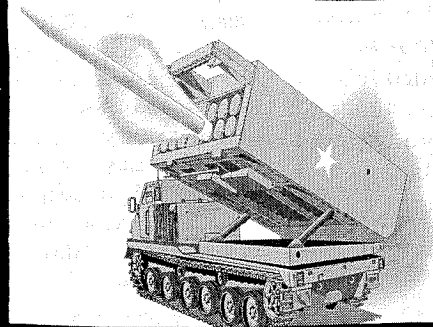
kalkıyorlar. Bizim bu sahtekarlara tek bir cevabımız var: **Beyler yalanı bırakın, sizin tek endişeniz yıllardan sonra yaratılmaya çalışılan kendi dinamik ve insiyatifi ile Kıbrıs halkının ortak ses vermeye başlamasıdır. İşte aldığımız direktifler doğrultusunda imzalarınızı peşisıra çekmenizin tek nedeni budur.**

Ama bilin ki bu kervan sızsız de yürüyecektir, hem de daha güçlü olarak.

Halkın barışa olan susamışlığını kendi çıkarları için sabote edenler ergeç yalnızlaşmak zorundadırlar. Bu nedenle önümüzdeki süreçte, Rum ve Türk emekçilerinin örgütlü ortak mücadelesi barışın yaratılması için önemli bir adım olacaktır.

"Milli" politikaları rehber alan CTP ve yandaşı örgüt yöneticileri barışı, parti hegemonyası olarak algılamaya devam ettikçe barış kavgası veren halkımızdan gereken dersi alacaklardır.

ABD SİLAH TEKELLERİ DÜNYADA BİRİNCİ SIRADA

Dünyada 1996 yılında yapılan silah satışlarında ABD birinci sırayı alırken, İngiltere ikinci, Rusya üçüncü sırada yer aldı. Toplam \$32 milyar'lık silah ticaretinde, ABD \$11.3 milyar'lık payın sahibi oldu. İngiltere \$4.8, Rusya da \$4.6 milyar gelir elde ettiler.

ABD silah satışlarının %64 (\$7.3 milyar) ünü yarı-sömürge ülkelere

yapıyor. En büyük müşterileri Hindistan, Suudi Arabistan, Güney Kore ve Endonezya'dır

Silah satışlarından en büyük payı doğrudan devlet destekli büyük tekeller alıyor. Geri bırakılmış yarı-sömürge ülkelerin komprador egemenleri kendi ülkelerinin halkları cehaletten, açlıktan, hastalıktan ve yoksulluktan kırılırken, bizzat bu halkların ter ve kanları pahasına ürettikleri değerleri ölüm tacirlerine gözü kapalı teslim etmekten çekinmiyorlar. Çünkü kendi varlıkları, gerek bizzat kendi halklarına, gerekse komşu halklara karşı kullanacakları bu ölüm makinelerine bağlıdır.

RAUF DENKTAŞ'IN HATIRALARINDAN...

(sayfa 10'dan devam)

sundu...Ada'da önce ENOSIS gerçekleşecek, sonra Türk hakları ABD'nin garantisi altına verilecek. Türkiye'ye kiralanan bölgenin batı sınırını ise NATO Başkomutanı Orgeneral Lemnitzer çizecek.

Acheson ayrıca, "Türkiye'nin bunu reddedebileceğini fakat bu takdirde Kıbrıs'ın Komünist blokunda yer alacağını, Türkiye isterse çıkarma yapıp şansını deneyebileceğini" söylemiş,

Birinci Acheson Planında Türkiye'ye Karpaz'da "egemen üs" verilmesi önerilmişti. Türk heyeti (Nihat Erim- Gen.Turgut Sunalp) "Kıbrıs Türklerini siğacak kadar bir alan olursa düşünebilir" demiş. Makarios ve Yunanistan bu öneriyi derhal reddetmişti. (Cilt:1, s.474)

• Nihat Erim ve Turgut Sunalp ile özel bir görüşme yapan Acheson şu teklifi yapmış: "Fazla kan dökmekten size ayrılan bölgeyi gidip askeri kuvvetle işgal edebilir misiniz? Eğer bunu yapabilirsiniz gidip alın. Amerikan 6. Filosu karınıza çıkmaz." (Cilt:1, s.478)

• Cenevre'de Acheson, Nihat Erim'le son bir kez daha görüşme yapar. Türkiye'nin Şartı Ada'nın kendisine önerilen kesiminde tam egemenliktir. (Cilt:1, s.484)

• İngiliz Müsteşar Arthur Skeffington'un görüşleri: "Taksim bütün mahzurlarına rağmen Hindistan, Filistin gibi bir çok yerlerde başarı ile tatbik edilmiştir. Kıbrıs'ta da bundan başka bir çare kalmadığı aşikardır. Makarios bütün dostlarını kaybetmiştir, İngiliz İşçi Partisi içinde bile kendisini tutan hemen hemen kalmamıştır. İngiliz Parlamentosu kendiliğinden taksim tezini ortaya atıp destekleyemez. Fakat Yunanistan'a yapılan tazyik neticesinde böyle bir hal çaresi bulunduğu takdirde İngiliz hükümeti buna karşı olmayacaktır ve parlamento da itiraz etmeyecektir. Kıbrıs'a İşçi, Liberal ve Muhafazakar mebuslardan 4-5 kişilik bir grubun kültürel bir teşekkül tarafından davet edilmesinde çok büyük faide olacaktır." (Cilt:1, s.658)

• İngiliz Muhafazakar Partisi mensuplarından Sir Frederick Bennet'in önerisi: "Kıbrıs meselesinin lehinize halli için yarım saatlik bir bombardımanın yirmi aylık diplomasiden daha fazla faidesi vardır. Mesele Amerika'yı ve İngiltere'yi, Türkiye'nin Kıbrıs Meselesinde harbi göze almış olduğuna inandırmak ve yaratılacak fiili durumlarda bu iki devleti sizi tamamen desteklere hale getirmektedir.

Davanın kazanılması için sadece haklı olmak kafi değildir. Sadece Hukuk Yollarını denemek de kafi değildir. Yapılacak bir hareket yüzünden size barbar diyebilirler, fena isimler söyleyebilirler, fakat fena isim ve itham hiç kimsenin beklemediğini kırmış değildir. Herkes Makarios'a küfrediyor, fakat Makarios davasını kazanıyor...Bütün mesele, adadaki Türk menfaatlerinin, İngiliz üslerinin mevcudiyetinden doğan İngiliz menfaatleri kadar hakiki menfaatler olduğunu herkese ispat etmek ve Türkiye Kıbrıs'ı olurluna bıraktı intibasını sürette silmek...Sir Frederic ve Sir George ile ayrı ayrı yapılan bu konuşmalarda, Rus-Türk Münasebetleri ve Kıbrıs'taki Komünistlerin kuvvetlenmekte oldukları; Grivas-Makarios münasebetleri üzerinde de duruldu." (Cilt:2, s.107-109)

• Eski Sivil Havacılık Nazırı Julian Amery ile görüştük...Amery, "Taksim yegane çaredir. Taksim beğenilen bir hal çaresi değildir, fakat Zürih Anlaşması bozulduktan sonra bundan başka çare yoktur" dedi. (Cilt:2, s.112)

(Kıbrıs'ın Sesi Radyosundaki) Yorumların Ankara'dan gönderilmesinde ısrar edilmektedir. Buna sebep son zamanlarda Amerika aleyhine sert yorumların Ankara'ya danışılmadan Kıbrıs'ın Sesi Radyosundan yapılmış olmasıdır. Amerika aleyhine yapılmış olan yorumları dinledim. Serttirler. Bir veya iki tanesi hiçbir şekilde tasvip edilemez. Fakat, aradaki idarecilere genel prensipler ve bir ölçü tayin edildiği takdirde Ankara'nın itiraz edebileceği yorumlardan kaçınılabileceğine kaniyim. Orada çalışan arkadaşların hepsi de kendi sahalarında iyi yetişmiş elemanlardır. Milliyetperverliklerinden ve basiretlerinden şüphe edilemez. (Cilt:2, s.198-199)

TC'NİN SAVAŞMAMA YÖNÜNDEKİ POLİTİKASI VE TÜRK LİDERLİĞİ

• İnönü'den Dr.Küçük'e 19 Mart 1964 tarihli mesajdan: "Siz taarruza geçip hadiseler çıkmasına sebep olacak hiçbir harekette bulunmayacaksınız...Cemaatin ümidini muhafaza ediniz. (Cilt:1, s.209)

• Ankara'ya geldiğim günden beri Kıbrıs'a gönüllü kuvvetler gönderilmesi tezini savundum. "Türkiye icap ederse resmen müdahale eder, gönüllülerin ikmal meselesi başımıza derd olur, çete kuvvetleri ile Rum ordusuna baş koşamaz" gibi mülâhazalarla bu yola gidilmedi. Sadece gönüllü Kıbrıslıların gönderilmesi ile yetinildi. Fakat bunların miktarı ve askeri eğitim görmemiş olmaları istenilen neticeyi sağlayamadı. (Cilt:2, s.184)

• Çağlayangil, "açık konuşuyorum. Fakat siz beni tatmin etmediniz. Türkiye'nin bir Kıbrıs siyaseti vardır. Bunun dışında bir Kıbrıs siyaseti yoktur. Türkiye'ye rağmen siz, Dr. Şemsi Kazım ve Kenan bey bir siyaset tatbik edemezsiniz." (Cilt:4, s.37)

• TC Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel: "Türkiye Kıbrıs için Yunanistan ile harbe girmez. Bunu iyice aklınıza koyunuz ve adadaki dertlerinizi kendi aranızda hallediniz. Biz diplomatik sahada size yardımcı olacağız ve oluyorum. Mali yardımlara da devam edeceğiz. Siz orada her sahada Rumlarla boy ölçüşecek duruma

girmelisiniz. Başka çare yoktur. Türkiye'nin büyük dertleri vardır. Kıbrıs için Yunanistan'la harbe girişecek? Bu olmaz." (Cilt:4, s.375)

KIBRIS İŞLERİNİ DENKTAŞ İLE BİRLİKTE YÜRÜTEN ASKERİ BİR MAKAM VARDI (Seferberlik Tetkik Kurulu veya yeni adıyla Özel Harp Dairesi):

• Sabahleyin Osman Örek'le birlikte Kıbrıs işlerini yürüten askeri şubeye gittik. Dün hazırladığım raporu onlara da verdim. (Cilt:2, s.140)

* (BM)Genel Sekreter'in raporunda TMT'den "aşırı bir örgüt" olarak bahsedilmekte ve "Örgüt'ün Türk Liderliği ile ilişkisi zayıftır, kendi liderlerinin emri ile toplum liderliğinden bağımsız bir şekilde hareket edebilir" denmektedir. (Cilt1, s.347)

• Recai beyle görüştüm. Söyledikleri, Genel Kurmay da artık bu işin harpsiz halledilemeyeceğine; Şeref ve namus konusu olan bir meselede harbi göze almak icap ettiğine ve hazırlıkların hemen hemen tamam olduğuna kanidir. (Cilt:2, s.338)

• Ankara'da bu işleri yürüten dairenin müdürü bir Albay da bana, Kıbrıs'tan alele acele alınan ve emekliye sevk edilen "komutan" için şunları söyledi... (Cilt:3, s.373)

• Rıza Vuruşkan'a mektuptan: "Dün mektubunuzu aldıktan sonra Kurulunun yeni başkanı General Akyol beni arattı. Saat beşten yediye kadar konuştuk. Bu, ilk temasımız...General da davanın Kıbrıs'ta halledileceğine inanmış; bütün kapılar kapandıktan sonra şimdi sızdırma yapalım diyorlar demekte. Bütün kapıların kapanmadığını, ikmalin mümkün olabileceğini söyledim ve Kıbrıs hakkında raporları bir de kendisinin gözden geçirmesinde faide olacağını söyledim. (Cilt:4, s.351,353)

KOMİTACI DENKTAŞ'IN KORKUNÇ HAYAL DÜNYASINDAN

(21. sayımızda)

-SÜRECEK-

Başyazı

(baştarafı 1. sayfada)

yatan gerçek nedenler de bu hegemonya dalaşı ve sınıfsal çatışmalardır. Kıbrıs sorunun esası ele alınmadan Ada'ya barışın gelmesi olası değildir. Kıbrıs sorunun esası, emperyalizm ve komprador kapitalizm ile Kıbrıs halkı arasındaki uzlaşmaz çelişkilere.

Farklı emperyalist güçler hegemonya amacıyla, çıkarları için ülkeler arası haksız yerel savaşları veya ülke içi haksız iç savaşları etnik, dinsel v.s. gerekçelerle sürekli olarak kışkırtmaktadırlar. Kıbrıs'taki Rum-Türk çatışması da bunlardan biridir. Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk egemenler de emperyalist düzenin birer parçasıdır. Emperyalist patronlar onları gerektiği zaman savaştırırlar, gerektiği zaman da anlaşma masasına oturturlar. Denktaş ve Kleridis arasındaki son görüşmeler ABD emperyalistleri tarafından düzenlenmiştir. Bu girişim var olan statükodan ABD emperyalistlerinin hoşnut olmadıkları anlamı çıkmaz. Bu girişim ABD emperyalistlerinin, son zamanlarda Kıbrıs üzerinde daha aktif bir politika izlemeye başlayan AB ile olan çekişmesinin ürünüdür. Sonuçta bu çekişme görüşmelere de yansımış ve görüşmelerde "barış" için ciddi bir sonuç çıkmamıştır. Emperyalist düzene bağlı, emperyalist güçlerin güdümünde giden egemenlerin halk ile emperyalizm arasındaki çelişkileri çözerek halk için, halk yararına barış yapmalarını beklemek safiktir. Sorunun Kıbrıs halkı ile emperyalizm arasında olduğunu anlamamaktır. Emperyalizmi ve emperyalist düzeni anlamamaktır; çözümün ve barışın Ada'ya, emperyalistlerin ve onların yerli uşakları komprador burjuvazinin sömürü düzenleriyle birlikte Ada'dan kovulması ile geleceğini anlamamaktır. Kıscacası Kıbrıs'a barışı getirmek ve savaşın kaçınılmazlığını yok etmek için emperyalizmi yıkmak gerekir.

GERÇEK

SELİM KURTULUŞ

ŞU BİZİM GARANTİ MESELESİ!

İngiliz Emperyalizmi 1959-1960 anlaşmaları ile Kıbrıs'a "bağımsızlık" verirken rolünü iyi oynamış ve soruna Türkiye ve Yunanistan'ı da katmıştı. Geri çekilen İngiliz Emperyalizmi adadaki üslerini sağlama almak için "iki düşmanı" sorunun içine çekti. Aksi halde Kıbrıs'ta İngiliz Emperyalizmi'nin üs egemenliği ile Kıbrıs Halkı er geç karşı karşıya gelecekti. Soruna Türkiye ve Yunanistan'ı dahil etmekle bu sorun ikinci plana düştü.

3'lü garanti sistemi 1960 Cumhuriyeti'nin varlığını, bağımsızlığını sözde garanti edecekti. Oysa bu garanti sistemi Kıbrıs Halkı'nın bağımsızlığını değil hep bağımlılığını garanti etti. Soruna müdahil olan Türkiye ve Yunanistan milli çatışmaları da körükledi. 1963-1974, bugünse arabölge olayları en canlı örneklerdir. Sonuçta bölünmüş bir Kıbrıs.

Peki ama bu "3 silahşörler" neyin garantörü idi? Tabii ki kendi çıkarlarının garantörü. Kıbrıslılar bu "garantörleri" daha yeni yeni tanımaya başladı. İngiliz kendi çıkarlarının garantörü. Yunanistan ENOSIS'in garantörü. Türkiye taksim ve ilhakın garantörü. Tüm bunlar olurken Kıbrıs Halkı'na verilen rol ne? Kıbrıslı Türkler "anavatanlarının" çıkarlarının garantörü. Bu olguyu İsmail Cem tüm çıplaklığı ile açıklamamış mı? Kıbrıslı Rumlar Yunanistan'ın bölgesel çıkarlarının garantörü. Klerides ve Denktaş klikleri de bu garantörlüğün baş garantörleri. Çatıştıkları Rum ve Türk şovenizmi de İngiliz Emperyalizmi'nin baş garantörü. Ya dünyanın yeni patronu ABD! O da yeni süreçte "uluslararası güç" adı altında baş garantörlüğe soyunmaktadır.

İşte bizim "garantörlerimizin" gerçek yüzü. Kıbrıs Halkı'nı (Rum-Türk) bazen ayrı ayrı, bazen tümünden oltanın ucuna yem olarak asıp büyük balık yakalamak için sallamaktadırlar. Vaziyet bu.

Durum bu olunca nerde bizim 1960 Cumhuriyeti'nin bekasını garanti edecek garantörlerimiz? bu palavralar bitti beyler. Boyalar aktı. Suratlar ortada. Kıbrıs halkının tek garantörü yine kendisinin öz gücüdür. Bu güç harekete geçerse "garantörlerin garantisinden" ve "kurtarıcıların" kıskacıdan kurtuluruz.

Sakin ola bu kadar "garantörlerden" yeterince "garanti" aldıktan sonra "YENİ ve ŞİRİN garantörler" aramayın. Yoksa yeniden sizi bir güzel "garanti" ederler.

DIŞ BASINDA

KIBRIS
SORUNU

VE GÖRÜŞMELER

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

22 Ağustos 1997

NE "ENOSİS" NE
"TAKSİM"
ÖZGÜRLÜK, DEVRİM,
SOSYALİZM!

Kıbrıs görüşmelerinin ikinci turu İsviçre'nin Glion kasabasında geçtiğimiz günlerde yapıldı. Bu görüşmelere adadaki Türk ve Rum halklarının sözde temsilcileri Rauf Denktaş ve Glafkos Klerides katıldı. Arabulucu olarak BM'nin görevlendirdiği Gordovez eşliğinde biraraya gelen "tarafın" görüşmesi, karşılıklı tehditleşme, söz düellosu ve çözümsüzlükle sonuçlandı. Türk tarafı koz olarak TC ile bütünleşme anlaşmasını ortaya koyarken, Kıbrıs Rum Kesimi'nin AB üyeliği görüşmelerinin askıya alınması isteğinde bulundu. Rum tarafının ise yaklaşımı farklı olmadı. Sonuçta ada üzerine yapılan pazarlıklar sonuçsuz kaldı. "Taraflar" bu kirli pazarlıktan birkez daha eli boş döndüler.

Kıbrıs halkları adına ve onlara rağmen bu türden görüşmelerin, pazarlıkların devam edeceği biliniyor. Peki bunların Kıbrıs halklarına getirisi ne oluyor? Bu sorunun yanıtı her iki taraftan da aynıdır. Halklar adına görüşenler emperyalizmin uşaklarıdır. Biraraya gelme nedenleri ise emperyalizmin ada üzerindeki hesaplarına öncülük edebilme yarışidir. Gerek Türk, gerekse Rum halkları üzerinde oynanan oyunların buluşma noktası; Kıbrıs'ı kara para aklama, uyuşturucu ticaretini kontrol etme, fuhuş ve kumar merkezi haline getirilen adaya hakim olma ve emperyalizmin Akdeniz'deki "Singapur"unu yaratma görevini kapma yarışidir. Bu yarışı sürdürenlerin "tarafı" aynıdır. Onlar adada yaşayan Türk ve Rum halklarını temsil edemezler. Bir tarafı enosis diğer tarafı taksim hülyalarıyla hareket eden şovenizmin halklara kan, ölüm ve gözyaşından başka getirebileceği hiçbirşey yoktur.

Kapitalizm çirkefine boğulmuş Türk ve Yunan devletleri, öteden beridir emperyalizme rüşlerini ispatlama yarışındadırlar ve bu gerekçeyle Kıbrıs'tan daha büyük pay istemektedirler. Sözüm ona işgalcilikten, eşitlikten, insan haklarından dem vuran TC'nin bu aynı konuda sicili tescillidir. Kürdistan işgalcisi kontrgerilla cumhuriyetinin Kıbrıs'ı kontrgerillanın merkezi olarak kullandığı, burada kurduğu eğitim kamplarında MHP'li faşistleri kontrgerilla olarak eğittiği ve bizzat Türkiyeli işçi ve emekçiler ve kardeş Kürt halkına yönelik kanlı operasyonlarda bunları kullandığı. Susurluk sonrasında devletin en yetkin ağızlarından itiraf edilmişti. MIT'in, CIA'nın, kontrgerillanın eğitim ve "moral" merkezi haline getirilmiş Kıbrıs'ta, Kıbrıs halklarına, işçi ve emekçilerine düşen pay ise her zaman sömürülmek olmuştur. Ada üzerine tırmandırılan her türlü şoven gerginliğin birincil kurbanları ada halkları olmuştur. Diğer yandan zamanlı zamansız çıkarılan gerginliklerle her iki ülkenin -Türkiye ve Yunanistan- kapitalistleri, ülkelerindeki işçi ve emekçilere yönelik dizginsiz sömürülerinin üzerini örtmeye çalışmakta, gündem saptırmakta ve kaba şovenizm pompalamaktadırlar.

Yüzyıllarca sömürge koşullarında yaşayan Kıbrıs halklarının gerçek temsilcileri onların devrimci öncüleri olabilir ancak. Ne işgalci Türk ya da Yunan devletleri ne de onların uşakları değil. Kıbrıs halkları eşitlik, kardeşlik, gönüllü birlik şiarlarıyla örgütlenmeli ve işgallere karşı özgürlük, devrim, sosyalizm sloganını yükseltmelidir.

LONDRA MEKTUBU ...

(baştarafı sayfa 6'da)

olduklarının kanıtıdır. Bunlar Kıbrıs'ı işgal etmişler; bu işgal sırasında Kıbrıslı Rum köylülere karşı saldırılar düzenlemişler ve bu şekilde de Türkiye'deki ve Kıbrıs'taki Türkler açısından bir utanç kaynağı olmuşlardır. Bunların yaptıklarını ancak barbarlar yapar, ama ne Kıbrıs'taki ne de Türkiye'deki Türkler barbarlardır. Bu barbarların Türklükle hiç bir ilgileri yoktur. Bunlar onbinlerce Kıbrıslı Türk'ü (ve Kıbrıslı Rum'u) göçe zorlamışlar, güzel adamızı etnik temellerde bölmüşler ve adanın kuzeyini kendi sömürgeleri haline dönüştürmüşlerdir.

Bu ulusal hainlerin arkasında İngiliz emperyalistleri bulunuyordu. Bu ikiyüzlüler, işgalden, Kıbrıs'taki üslerini korumak için bir fırsat olarak yararlanmışlardır. Bunu becerdiler de. Kıbrıs'a ihanet eden Türk ve Rum hainler sayesinde, korumak için savaşmayı bir yana bırakın, kira bile ödemedi ellerinde tutmaya devam etmişlerdir. Bunlar sözün tam anlamıyla en ikiyüzlü barbarlar guruhudurlar.

3- Kıbrıs'ın işlerine burnunu sokan ve ceplerini dolduran Britanya, Türkiye ve Yunanistan emperyalistleriyle bunların Kıbrıslı işbirlikçileri, 1974'teki barbarlık dolu günlerden bugüne Kıbrıs'taki hakimiyetlerini sürdürmektedirler. Şövenist duyguları yaymaya ve yeni bir 1974 için hazırlık yapmaya devam etmektedirler.

Bunlara izin verilmemelidir.

Britanya, Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs'taki bütün demokratik ve devrimci güçler birlik olup bunları durdurmalıdırlar. Ancak ve ancak bu güçlerin birleşmesiyle, Britanya, Türkiye ve Yunanistan'ın Kıbrıs'a emperyalist müdahalelerine ve bunların Kıbrıs'taki işbirlikçilerinin yönetimine son verebilirler.

Emperyalizme, emperyalist burjuvaziye ve onların yerli işbirlikçilerine karşı herkesi birleştirelim.

Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türkler birbirleriyle savaşmamalıdırlar. Britanya, Türkiye ve Yunanistanlı emperyalistlerle ve onların Kıbrıs'taki işbirlikçilerine karşı savaşmalıdırlar.

Kıbrıs'taki anti-emperyalist bir birleşik cephe hükümeti için savaşalım.

Kıbrıs'taki bütün bu emperyalist müdahalelere ancak anti-emperyalist bir birleşik cephe hükümeti son verebilir.

Bu emperyalist güçlerin Kıbrıs'taki işbirlikçilerinin canı şövenizmine ancak anti-emperyalist bir birleşik cephe hükümeti son verebilir.

HERŞEY ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE
HÜKÜMETİ İÇİN !

LONDRA KIBRISLI DEVRİMCİLER ÖRGÜTÜ

KIBRIS'TA SOSYALİST GERÇEK-LONDRA
BÜROSU

ANKA KUŞU

A.SAVAŞ

HEDEF FEDERASYON DEĞİL

"TAKSİM'ASYONDUR!"

Şu gerçeği, Kıbrıs sorunu ile yakından ilgilenen ve gerçeği görme niyeti olan herkes görebilmiş olmalı:

"KIBRIS SORUNU" diye adlandırılan ve uğrunda "liderlerimizin" insanüstü çaba harcadıkları sorun, aslında Kıbrıs halkının sorunu değildir.

Kimin sorunudur o zaman?

Herkesin olabilir, ama Kıbrıs halkının kesinlikle değildir.

Masa başında görüşülen, Kıbrıs Türkleriyle Kıbrıs Rumları arasında olan sorunlar değildir. Görüşenler de Kıbrıslılar değildir.

Ya kimlerdir ?

Adayı bölmeye; yarısını Yunanistan'a, diğer yarısını da Türkiye'ye vermeye yeminli, başka çare olmadığını iddia edenlerdir sözde bizim adımıza ve gene sözde "federasyon" kurup adayı birleştirmeye çalıştığını zannettiğimiz "liderlerimiz" ve diğerleri.

İnanmıyor musunuz ?

Sözü Denktaş'a bırakalım o zaman:

"Kıbrıs'ı Yunanistan'a vereceğiz, veyahut da Kıbrıs'ı böleceğiz. Başka çare yoktur. Bundan başka çare arayanlar realitelerin dışında bir iyimserlikle kendi kendilerini aldatmak isteyenlerdir...Esasen, kısa yoldan halledilebilecek bir davayı uzatmakta da mana yoktur." (RAUF DENKTAŞ'IN HATIRALARI Cilt:3, s.361-363)

"State Department'de BM işlerine bakan ve bir ara Kıbrıs'ta da hizmet etmiş olan Mr.George Moffit ile yemek yedik...En realist çare 1958'de adanın taksimiydi. Ada o zaman taksim olsaydı bugün bu dert yeniden çıkmazdı. Kıbrıs'ın bağımsızlığı yanlış ve aldatıcı bir nosyondur. Bugün de en realist çare Türkiye ile Yunanistan'ın adayı taksim etmeleridir dedik. (a.g.e, Cilt:2, s.446)

Yeter mi ? İnandınız mı, Denktaş'ın federasyon falan istemediğine ?

Dentaş istemiyor da diğerleri istiyor mu zannediyorsunuz ? Yok öyle birşey.

Peki, neyi görüşüyor bu adamlar da anlayamıyorlar hala ?

Adayı Türkiye ile Yunanistan arasında nasıl bölüşecekleri konusunda anlaşılabilir, bölüştüler de zaten.

Şimdi görüştükları ve bir türlü anlaşamadıkları tek konu var:

Adayı ABD ve AB arasında nasıl bölüşecekleri.

Bu bölüşümü alem aşikar yapmalarını beklemiyorsunuz herhalde ! Buna bir kılıf gerek. İşte kılıfı da buldular, tek uğraştıkları bu kılıfı Kıbrıs halkına giydirmek.

KILIF: AVRUPA BİRLİĞİNE ÜYE FEDERAL KIBRIS.

ABONE OLMAK İÇİN BANKA MAKBUZU İLE BU KUPONU
ALTTAKİ ADRESE GÖNDERİN

ADI, SOYADI:

ADRES:

YILLIK ABONE TUTARI :
KKTC: 1,200,000 TL
TC: 1,300,000
UK: £10

Banka Hesabı:
Kıbrıs Türk Öğretmenler Kooperatif
Tasarruf Bankası
Hesap No: C 03413 -Güzelyurt

Adres:

Bekiroğlu İşhanı No: 1
MÜFTÜ ZİYAİ SOK.
LEFKOŞA

Mersin 10 - Türkiye
Tel-Fax (Merkez) 0(392) 2282293
(Güzelyurt) 0(392) 7144597

KIBRIS SORUNUNUN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

(sayı 19'dan devam)

- 3 -

SORUNUN BASKA BİR BURJUVA ÇÖZÜMÜ: A.B. ÜYELİĞİ

A.B. üyeliği sayesinde, bu daha güçlü emperyalistler gurubunun üyeliği sayesinde, Türkiye'nin, Kıbrıs'ın üzerinde Demokles'in kılıcı gibi salladığı emperyalist savaş tehdidinden kurtulmak "yüce amacı"nın, ve farklı bir milli toplum olarak yok olmakla karşı karşıya olan Kıbrıslı Türkleri koruyabilme umudunun farkındayız.

Bazıları, Kıbrıs'ta bir burjuva federasyonu kurmanın yol açması kaçınılmaz olan tüm problemlerin, bu federasyonun A.B. ile federasyonu (üyeliği) sayesinde çözülebileceğini ileri sürüyorlar. Umulan şu ki; bu üyelik sayesinde Kıbrıs'taki federasyonun her iki kanadı da ortak bir amaca sahip olacak: barışçıl, demokratik ve modern bir şekilde gelişmek.

Bu mümkün mü?

Bu kişilerin Kıbrıs halkına böyle bir öneri ile yavaşmalarının zemini nerededir? Emperyalist kapitalizmin eğilimleri konusunda "bi - haber" olduklarını anladık. İyi ama yüzümüze batmakta olan olgulara ne demeli?

Kuzey İrlanda nerede? İskoçya ve Galler Ülkesi nerede? Bask ülkesi, Katalonya, Korsika? Ceblitarık'a ne oluyor? Kuzey İtalya'da ne oluyor? Yunanistan'daki Türk azınlığa ne oluyor? Almanya'yı kim birleştirdi ve bu birleşme barışçıl, demokratik ve moderleştiren bir birleştirmemiydi? Avusturyalıların Almanlığı kim ileri sürüp duruyor? Avrupa'nın dört bir tarafındaki göçmenlere ve siyasi mültecilere neler oluyor? Kıbrıs'

Kıbrıs Federal Cumhuriyeti olarak A.B. ile birleşme projesi başarı kazansa bile, bu Kıbrıs'ın karşı karşıya olduğu hiçbir milli sorunu çözmiyecektir. 1960 öncesi Kıbrıs sadece İngiltere'yi göğüslemek zorundaydı. 1960 sonrası Türkiye ve Yunanistan da Kıbrıs üzerinde hukuki hakları olan ülkeler olarak devreye girdiler. Eğer bu Federal Cumhuriyet olarak A.B. üyeliği projesi başarı kazanırsa, daha da çok yabancı emperyalist güç Kıbrıs'ta hukuki olarak hak iddiasıyla devreye girecek.

üzerine hak iddia edenler kimlerdir, A.B. üyesi olmaları mümkün mü?

Yugoslavya'da ne oldu ve olanları kim örgütledi? Çekoslavakya'ya ne oldu ve olanları kim örgütledi? Tüm proleterlerin anavatani Sovyetler Birliği'nin dağılması ve mahvedilmesinde aktif bir rol alanlar kimlerdir? vs., vs. Dikkat ediniz, daha her bir A.B. üyesi ülkede, bu ülkelerin proleterleri ve emekçi halkına karşı sürdürülmekte olan topyekün saldırıya değinmedik bile. Ve Avrupalı güçlerin dünyanın başka bölgelerinde, mesela Afrika'da giriştikleri canice faaliyetlere de değinmedik.

Kıbrıs Federal Cumhuriyeti olarak A.B. ile birleşme projesi başarı kazansa bile, bu Kıbrıs'ın karşı karşıya olduğu hiçbir milli sorunu çözmiyecektir. 1960 öncesi Kıbrıs sadece İngiltere'yi göğüslemek zorundaydı. 1960 sonrası Türkiye ve Yunanistan da Kıbrıs üzerinde hukuki hakları olan ülkeler olarak devreye girdiler. Eğer bu Federal Cumhuriyet olarak A.B. üyeliği projesi başarı kazanırsa, daha da çok yabancı emperyalist güç Kıbrıs'ta hukuki olarak hak iddiasıyla devreye girecek.

A.B. proleteryanın devrimci bir projesi değildir. A.B. dünya emperyalist burjuvazisinin karşı devrimci bir projesidir.

Kıbrıs halkı dünya proleterleri ve halkı yerine

Türkiye, Yunanistan, İngiltere veya A.B. emperyalistleriyle birleşmeyi seçmeyeceklerdir.

KUZEY KIBRIS'TAKİ TÜRK VE KÜRT KOLONLARI (GÖÇMENLER)

Türkiyeli göçmenlerin Kuzey Kıbrıs'a göç etmelerinin ardında iki temel neden var:

1-Türkiye Kıbrıs'lı Türklere, gayet geçerli nedenlerle pek güvenmediği için, emrine amade bir nüfusu Kuzey'e yerleştirmek istiyor.

2-Bir diğer neden de Kıbrıs'ta yaşayan Türklerin sayısının Kıbrıs nüfusunun % 33-37 oranında olduğunu ispatlamak istemeleridir, çünkü bu görüşmeler sırasında, toprak bölüşümünde önem kazanabilir.

Göçmenlere Kuzey'de muhalefet, anavatancı milliyetçilerden değil, Kıbrıslılığı savunanlardan gelmektedir. Her zamanki gibi, bu muhalefet bile Türkiye'nin garantörlüğü talebiyle kirlenilmektedir ve dolayısıyla gerçek bir muhalefet değildir.

Göçmenlere Güney'de muhalefet hem anavatancı milliyetçilerden hem de Kıbrıslılığı savunanlardan gelmektedir.

Her iki kesimde de göçmenlere olan muhalefet o kadar çok burjuva

milliyetçiliğine dayalıdır ki, bu muhalefet Kuzey'de iş için göçen işçilere 'kolonist' diye karşı çıkarken grev kırıcılığı için getirilen kolonistlere hiç bir laf edilmemektedir, **Güney'de ise sorun şu lanet olası toprak sorunudur.**

Bunlara boyun eğmiyeceğiz.

Türkiye'nin kolonist siyaseti hali hazırda problemlerle karşılaşılıyor. Göçmenler 1974 ve hemen sonrasında getirilmişlerdi. O dönemde Türkiye'deki Kürtlerin milli kurtuluş mücadelesi bugünkü kadar gelişmiş değildi. Türk burjuvazisi Kıbrıs'ın hareketinde pek çok Kürt asker kullandığı gibi, pek çok Kürt köylüsünü de göçmen olarak kullandılar. Bu günlerde bu köylüler hiç de Türk burjuvazisinin ümit ettiği kadar sağlam bir temel oluşturmuyorlar Türk milliyetçiliği için.

Göçmenlerin pek çoğu köylüdür ve bunlar da kaçınılmaz olarak pek çok problemlerle yüz yüze geliyorlar. Bugünlerde de çok düşük ücretlerle çalışmaya hazır işçiler olarak geliyorlar çünkü çok zor durumdadırlar.

Zaman zaman ithal edilen aşırı Türk şövenistlerini ve gerici dincilerini ve bunlar gibi olan kolonistlerin bir kesimini bir kenara bırakırsak, geriye kalanlar Türk ve Kürt kökenli emekçilerdir.

Bizim anti-emperyalist cephe politikamızın temel taşı işçi sınıfı ve tüm emekçilerdir. Bu siyaset aynı

zaman da Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'ye karşı mücadelede birleştirilebilecek tüm güçlerin birleştirilmesine dayanır. Bu nedenle biz kolonistlere sadece ve sadece göçmen oldukları için muhalefet etme siyasetine katılmıyacağız, hele hele kolonistlere Kıbrıs'a işçi olarak gelip, "işlerimizi çalıp" ücretleri düşürdükleri için karşı çıkan siyasete katılmıyacağız.

Göçmenler de dahil olmak üzere herkes anti-emperyalist cepheye hoşgeldi. Dahası bizler göçmenler arasındaki emekçilerin anti-emperyalist cepheye katılmaları için canla başla çalışacağız. Başka bir siyaset Kıbrıs'lı Türk ve Rum işçilerin şanına yakışmaz. Türk emperyalizmini destekleyen kolonistlerse sahipleri gibi ele alınacaktır, Kıbrıs halkının düşmanları olarak ele alınacaklardır.

Bizim Türk ve Kürt göçmenlere karşı siyasetimiz böyledir. Hoşgeldiler. Onlarla birlikte bizim aleyhimize savaşlar ve katliamlar hazırlamakta olanlara karşı savaşacağız. Bu "barış" günlerinde bile hayatımızı cehenneme çevirenlere karşı birlikte savaşacağız.

Göçmenler tarafından üretilen toprak sorununa gelince. Toprak programımıza sadık kalacağız.

Bu şu anlama gelir. **Birleşik cephenin zaferi için çalışan göçmenler toprak sorunun üreticileri değil, toprak sorunun çözücüleridir.**

Bizim anti-emperyalist cephe politikamızın temel taşı işçi sınıfı ve tüm emekçilerdir. Bu siyaset aynı zaman da Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'ye karşı mücadelede birleştirilebilecek tüm güçlerin birleştirilmesine dayanır. Bu nedenle biz göçmenlere sadece ve sadece göçmen oldukları için muhalefet etme siyasetine katılmıyacağız, hele hele Kıbrıs'a işçi olarak gelip, "işlerimizi çalıp" ücretleri düşürdükleri için karşı çıkan siyasete katılmıyacağız.

- SÜRECEK -

KIBRISTA SOSYALİST gercek

AYLIK SİYASİ GAZETE

Sahibi: KIVILCIM YAYINCILIK

ADRES: BEKİROĞLU İŞHANI NO:1

MÜFTÜ ZİYAİ SOKAK- Lefkoşa

Mersin 10 - TÜRKİYE

Tel-Fax: (Merkez) 0(392) 2282293

(Güzelyurt) 0(392) 7144593

Basıldığı Yer:

ATEŞ Matbaası

Organize Sanayi Bölgesi

Lefkoşa

Tel: 2282215